

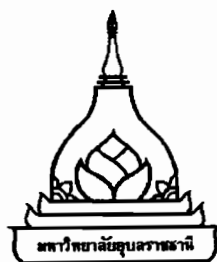
**แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี**

จุฑารัช จักรศรี

**การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี**

พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

**APPROACH FOR SOCIAL WELFARE SERVICE FOR THE PEOPLE
IN PHANGKHEN SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION,
NATAN DISTRICT, UBON RATCHATHANI PROVINCE**

JUTHARAT JAKSRI

**AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DEGREE OF MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
MAJOR IN PUBLIC ADMINISTRATION
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE
UBON RATCHATHANI UNIVERSITY
YEAR 2012**

COPYRIGHT OF UBON RATCHATHANI UNIVERSITY

ใบรับรองการค้นคว้าอิสระ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์

เรื่อง แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

ผู้วิจัย นางจุฑารัช จักรศรี

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนพรณ ธานี)

..... กรรมการ
(ดร.ปภัสสร เชียรปัญญา)

..... กรรมการ
(ดร.อรัทัย เลียงจินดาถาวร)

..... คณบดี
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ รัชชกุล)

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี รับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีการศึกษา 2555

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้และเมตตาจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีหลายท่านซึ่งไม่อาจจะนำมากล่าวได้ทั้งหมด ซึ่งผู้มีพระคุณท่านแรกที่ผู้ศึกษาใคร่ขอกราบพระคุณคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพรรณ ธานี อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระที่คอยให้คำปรึกษาให้ความรู้และคำแนะนำตรวจทานด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอนซึ่งเป็นพระคุณอย่างหาที่เปรียบมิได้และขอกราบขอบพระคุณท่าน ดร.ประภัสสร เรียบปัญญา ซึ่งเป็นผู้คอยให้ความรู้และแนวทางแก่ผู้ศึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อให้งานศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สมบูรณ์ที่สุด ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณที่ ๆ เพื่อนๆ น้องๆ รปม. 5 ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้กันตลอดการศึกษา และขอขอบคุณทุกท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบุพการีของผู้ศึกษาคุณพ่อประจักษ์ - คุณแม่อำนวยการ มุลมณี ที่ให้ชีวิตและสติปัญญาและการสนับสนุนอย่างหาที่เปรียบมิได้ และที่สำคัญยิ่ง สามิ บุตร ธิดา ตลอดจนญาติพี่น้องที่คอยให้กำลังใจ และเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จครั้งนี้ ที่ทำให้ผู้ศึกษามีกำลังใจที่มุ่งมั่นศึกษาจนประสบผลสำเร็จได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ผู้ศึกษาขอมอบแด่บิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

7
(นางจุฑารัช จักรศรี)
ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี

โดย : จุฑารัช จักรศรี

ชื่อปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : รัฐประศาสนศาสตร์

ประธานกรรมการที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนพรรณ ธานี

ศัพท์สำคัญ : แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดสวัสดิการสังคม สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมและแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทน ทั้ง 19 หมู่บ้าน ซึ่งในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 386 คน เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

(1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุ ระหว่าง 30 – 40 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า อาชีพเกษตรกร รายได้ต่ำกว่า 5,001 บาท

(2) สภาพการจัดสวัสดิการสังคมส่วนใหญ่มีการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยด้านการมีสุขภาพอนามัยพบว่าส่วนใหญ่มีการจัดฝึกอบรมด้านด้านสุขภาพหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ด้านการมีการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน ด้านการมีที่อยู่อาศัยพบว่า ส่วนใหญ่มีการตรวจสอบดูแลการก่อสร้างที่อยู่อาศัยของประชาชนให้มีความปลอดภัยถูกหลักทางวิศวกรรม ด้านการมีงานทำและการมีรายได้พบว่า ส่วนใหญ่มีการเพิ่มเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุและผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ ด้านการบริการสังคมทั่วไปพบว่า ส่วนใหญ่มีการก่อสร้างหรือซ่อมแซมหรือปรับปรุงบริการสาธารณูปโภค ถนน ไฟฟ้า ประปา ด้านการมีกิจกรรมนันทนาการพบว่า ส่วนใหญ่มีการ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม ด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน พบว่า ส่วนใหญ่มีการช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน

(3) สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดตาล จังหวัดอุบลราชธานี พบว่ามีปัญหาด้านองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคนมากที่สุด ซึ่งเกิดจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ ส่วนปัญหาด้านประชาชนส่วนใหญ่พบว่า เกิดจากประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิและการได้รับสวัสดิการสังคม

(4) แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดตาล จังหวัดอุบลราชธานีพบว่า ส่วนใหญ่ต้องการความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากที่สุด โดยต้องการให้ช่วยเหลือ บรรเทาปัญหาแก่ผู้ประสบภัย เป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน นอกจากนี้ ด้านกิจกรรมนันทนาการพบว่า ส่วนใหญ่ต้องการสถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้งประจำหมู่บ้านหรือชุมชน ด้านสุขภาพอนามัยพบว่า ส่วนใหญ่ต้องการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ด้านการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้เด็กได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน ด้านบริการสังคมทั่วไปพบว่า ส่วนใหญ่ต้องการหนังสือพิมพ์ให้กับที่อ่านหนังสือประจำ ด้านการมีงานทำและการมีรายได้พบว่า ส่วนใหญ่ต้องการตลาดสำหรับสินค้าในชุมชนหรือสินค้าท้องถิ่น ด้านที่อยู่อาศัยพบว่า ส่วนใหญ่ต้องการที่ดินทำกิน

ABSTRACT

TITLE : APPROACH FOR SOCIAL WELFARE SERVICE FOR THE
PEOPLE IN PHANGKHEN SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION, NATAN DISTRICT, UBON RATCHATHANI
PROVINCE

BY : JUTHARAT JAKSRI

DEGREE : MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION

MAJOR : PUBLIC ADMINISTRATION

CHAIR : ASST. PROF. THANAPAN THANEE, Ph.D.

KEYWORDS : PROVISION OF SOCIAL WELFARE PHANGKHEN SUB-DISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

An Approach of Social Welfare Provision for the People in Phangkhen Sub-district Administrative Organization, Natan District, Ubon Ratchathani Province. The objectives of this study were to study the provision of social welfare and its problems, and the approach to improve the provision of social welfare for the people in Phangkhen Sub-district Administrative Organization, Natan district, Ubon Ratchathani province. The population consisted of the household heads or representatives of 19 villages. Taro Yamane's technique was used to calculate the sample size of 386 persons with 95 percent confidence. The data were collected by questionnaires and analyzed by the use of frequencies, percentages, means, and standard deviations. The results showed that :

(1) Most of the respondents were females, between 30-40 years of age, married, with secondary education, farming career, and earned less than 5,001 baht income per month.

(2) Most of the social welfare services in the questionnaires were provided for the people of Phangkhen sub-district, Natan district, Ubon Ratchathani province. The following items are those having the highest respond for the services provided in each group: Healthcare: the training for healthcare or behavioral changing; Education: the young children and teenagers received the fundamental education; Living place: the houses of the people had been checking for

safety standards in building; Income: the elders, the disables, and the AIDS patients had increased allowances; General social services: the public services, such as, roads, electricity, and water-supply were provided; Recreational activities: the cultural conservation tourism was promoted; and, Security and safety in life and property: the casualty victims were helped with necessities or money.

(3) The problems of provision of social welfare for the Phangkhen sub-district administrative organization had the highest respond with the problem of the working personnel in the social welfare service were confused with their roles. For the people, the problem with the highest respond was the lack of knowledge of their rights in social welfare services.

(4) For the approach to improve the provision of social welfare for the people of Phangkhen sub-district, most of the respondents wanted as follows: Security and safety in life and property: increasing the necessities or money for the casualty victims; Recreational activities: the out-door exercising ground for each village; Healthcare: annual health examination; Education: the fundamental education for every child; General social services: newspapers for the newspaper reading place of every village; Income: markets for community or local products; Living place: a plot of land to make a living.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตด้านเวลา	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดในการจัดสวัสดิการสังคม	7
2.2 การจัดสวัสดิการสังคมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลพังเคน	19
2.3 สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมของ องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน	43
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
2.5 กรอบแนวความคิดการวิจัย	48
3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	51
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
3.3	วิธีการสร้างเครื่องมือ	54
3.4	การเก็บรวบรวมข้อมูล	55
3.5	การจัดกระทำกับข้อมูล	55
3.6	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	57
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1	ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	58
4.2	ผลของการศึกษาสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับ ประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี	60
4.3	ผลการศึกษาสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี	66
4.4	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี	69
4.5	ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม	76
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
5.1	สรุปผลการวิจัย	78
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	80
5.3	ข้อเสนอแนะ	85
5.4	ข้อจำกัดในการวิจัย	86
	เอกสารอ้างอิง	87
	ภาคผนวก	91
	ประวัติผู้วิจัย	102

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม	22
3.1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายครัวเรือน	53
4.1	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	58
4.2	จำนวนและร้อยละสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี	61
4.3	ค่าเฉลี่ย ระดับสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี	66
4.4	ร้อยละสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี	67
4.5	ค่าเฉลี่ย ระดับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในแต่ละด้านในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี	69
4.6	ร้อยละแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี	71
4.7	จำนวน และร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามข้อเสนอแนวทางการ จัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน	77

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ความหมายกว้างและความหมายแคบของสวัสดิการสังคม	16
2.2 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	49

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ประชาชนในท้องถิ่นคัดเลือกตัวแทนทำหน้าที่บริหารงานบริการชุมชนแทนตน เป็นเวทีเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยแบบชาวบ้านภารกิจของท้องถิ่นนอกจากงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมประเพณีฯ แล้ว งานด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวกับทุกคนในชุมชนตั้งแต่เกิดจนตายยังเป็นอำนาจหน้าที่ที่สำคัญของท้องถิ่น กล่าวได้ว่า วัฏจักรชีวิต (Life Cycle) ของประชาชนในท้องถิ่นจำเป็นต้องได้รับการบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ท้องถิ่นจึงต้องให้ความสำคัญงานด้านนี้ตามอำนาจหน้าที่ทั้งด้านการบริการการศึกษา สุขภาพอนามัย การสงเคราะห์ฯ ซึ่ง อภิเชต ผักดวงศ์ (2553 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจุบันการจัดสวัสดิการสังคมของท้องถิ่น เป็นการจัดสวัสดิการในลักษณะของรัฐสวัสดิการ (Welfare State) เพราะเป็นภารกิจที่ได้รับการกระจายอำนาจจากรัฐบาล เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง สวัสดิการสังคมเป็นระบบการจัดสรรและจัดบริการชุมชนในลักษณะโครงการ หรือบริการต่างๆ ให้กับทุกคนในสังคมภายใต้หลักการสิทธิความเท่าเทียมกัน ความเสมอภาคและความเป็นธรรมเพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนมนุษย์หรือกลุ่มชนที่รวมกันเป็นสังคมให้สามารถช่วยตนเองให้มีความสุขทั้งทางกายและจิตใจ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งสร้างระบบความมั่นคงของมนุษย์และสังคมในระยะยาว งานสวัสดิการสังคมที่ท้องถิ่นบริการโคเคเด่น มี 2 ประเภท คือ

(1) การสงเคราะห์ประชาชน (Public Assistance) ช่วยเหลือประชาชนหรือครอบครัวที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เป็นการบริการทดแทนชั่วคราว บรรเทาทุกข์เฉพาะหน้า (Relief) เช่น การให้เงิน (Cashes) เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยเอดส์ การให้สิ่งของหรือเครื่องอุปโภคบริโภค (Kinds) กรณีเกิดเหตุน้ำท่วม ลมพายุสร้างความเสียหาย หรือ ไฟไหม้บ้าน การให้บริการอื่นๆ ที่จำเป็น (Services) ได้แก่ บริการให้คำแนะนำปรึกษา บริการให้ความรู้ฝึกอบรม บริการจัดหาที่อยู่อาศัย บริการจัดหางาน เป็นต้น

(2) การบริการสังคม (Social Services) เป็นบริการที่ผู้ใช้บริการสามารถเลือกใช้ตามความต้องการของตน เช่น ห้องสมุดหรือที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สถานีนามัมย สนามกีฬาและนันทนาการ โรงเรียน เป็นต้น ด้วยข้อจำกัด

ด้านงบประมาณและภารกิจที่หลากหลาย ท้องถิ่นจึงต้องใช้งบประมาณให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด กอปรกับจำนวน ผู้ต้องการเข้าถึงบริการทั้งผู้สูงอายุ และผู้ต้องการ ได้รับการสงเคราะห์ประเภทอื่น ๆ มีจำนวนมาก ต้องมีการขึ้นบัญชีไว้ทั้งบัญชีจริงและบัญชีสำรอง เพื่อรอให้บริการลำดับถัดไป เช่น ผู้สูงอายุรายใดเสียชีวิต ผู้สูงอายुरายถัดไปในบัญชีสำรองก็จะได้รับเบี้ยยังชีพ การปฏิบัตินี้บางทีดูเหมือนจะก่อให้เกิดความไม่เสมอภาค ในบางชุมชนมีการพูดทำนอง รอให้คนนั้นคนนี้เสียชีวิตก่อน แล้วอีกคนถึงจะได้รับสิทธิสวัสดิการนั้นแทน ซึ่งฟังดูรู้สึกห่อเหี่ยว จะไม่เป็นธรรมต่อใครทั้งสิ้น และเป็นที่น่าคิดว่าการให้เช่นนี้เป็น “การให้อย่างมีคุณค่า รับอย่างมีศักดิ์ศรี” หรือไม่ ตัวอย่างเช่น ที่ผ่านมาแม้รัฐบาลประกาศนโยบายให้เบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีอายุครบ 60 ปี ให้ได้รับทุกคน แต่ในความเป็นจริงเป็นทราบกันดีว่ายังมีข้อจำกัด เพราะเงินที่ท้องถิ่นได้รับอุดหนุนจากรัฐบาลและส่วนเงินรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง ต้องแบ่งไปใช้ทั้งในส่วนรายจ่ายประจำและงานพัฒนาด้านอื่นๆ ตามอำนาจหน้าที่ให้ครบทุกด้าน

อย่างไรก็ตามการจัดบริการสวัสดิการสังคมของแต่ละสังคมอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มประเทศ เสรีนิยมประชาธิปไตยเชื่อว่า ควรปล่อยให้กลไกตลาดทำหน้าที่จัดระบบบริการสวัสดิการสังคม รัฐจะปล่อยให้ประชาชนรับผิดชอบดูแลสวัสดิการของตัวเอง รัฐจะเข้ามาทำหน้าที่ดูแลจัดสวัสดิการเฉพาะกลุ่มประชาชนที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ โดยรัฐได้สร้างเครื่องมือทดสอบความจำเป็น (Means - Test) ขึ้นมา รัฐจะจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งมาให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการกระจายบริการสวัสดิการสังคมให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ขณะที่กลุ่มประเทศสังคมนิยมส่วนหนึ่งเชื่อว่า รัฐควรมีหน้าที่จัดสรรทรัพยากรบริการสวัสดิการสังคมให้กับประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และเป็นธรรม รัฐในฐานะผู้ปกครองจะไม่ปล่อยให้บริการสวัสดิการสังคมเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล บริการของรัฐในลักษณะนี้คำนึงถึงความเสมอภาคของคนทุกคนในสังคมที่พึงได้รับบริการจากรัฐ เป็นต้น จากความเชื่อดังกล่าว จึงส่งผลให้งานสวัสดิการสังคมของแต่ละประเทศแตกต่างกัน (จรัล ทองงาม, บุษราคัมส์ วีระนาคินทร์ และวิมล กลางประพันธ์, 2552 : 1) ประเทศที่พัฒนาแล้วเช่น สหรัฐอเมริกา หรือยุโรป ระบบสหกรณ์หรือกองทุนต่างๆ นับเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน เพราะตามหลักการสหกรณ์จะเน้นให้สมาชิกมีส่วนร่วมและมีจิตสำนึกความเป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นที่มาของการรวมกลุ่มในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม การกระจายอำนาจของรัฐและการมีส่วนร่วมของประชาชนควรทำควบคู่กันไปให้มากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาความเข้มแข็งของระบบสวัสดิการชุมชนที่ยั่งยืนต่อไป ในขณะที่ ยูพา วงศ์ไชย (2554 : 3) ได้กล่าวถึงปัญหาพื้นฐานของสวัสดิการสังคมในประเทศไทยไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร มีสาเหตุมากมายไม่ว่าประเด็นทางกฎหมาย และนโยบาย หากแต่อยู่

ที่มาตรการ การดำเนินการตามนโยบายมีไม่มากพอที่จะป้องกัน และแก้ไขปัญหาของคน และสังคมที่มีอยู่ ปัญหาการขาดเอกภาพในแนวคิด แนวทางดำเนินงานสวัสดิการสังคมที่สอดคล้องกับปัญหาของคน และสังคมที่มีอยู่จริง และความพร้อมของรัฐในการจัดสรรทรัพยากรให้แก่กลุ่มเป้าหมายในระบบ ด้วยความเป็นธรรม และตระหนักว่า คนกลุ่มเป้าหมาย หรือประชาชนทั่วไปมีศักดิ์ศรีความเป็นคนเท่าเทียมกัน ดังหลักการสังคมสงเคราะห์ที่จะต้องยึดถือกันอย่างเคร่งครัด มีคำวิจารณ์ว่า บุคลากร ในงานสวัสดิการสังคมนั้น ยังขาดผู้มีความรู้ ความสามารถในการนำเสนอและวิเคราะห์นโยบาย นำเสนอ และผลักดันนโยบายสวัสดิการสังคม ซึ่งปัญหานี้ยังมีอยู่ด้วยความไม่เข้าใจว่าศาสตร์ว่าด้วยนโยบายสวัสดิการสังคม เป็นสิ่งสำคัญเท่าๆ กันกับการบริหาร และการจัดการ และบริการกลุ่มเป้าหมาย เรื่องนี้จะต้องมีการทบทวนและดำเนินการอย่างเร่งด่วน สาระในรัฐธรรมนูญใหม่นี้คนที่รับผิดชอบทุกระดับ เข้าใจมากพอที่จะปฏิบัติตามได้ และสามารถวิจารณ์ได้ว่าควรปรับปรุงแก้ไขส่วนใดบ้าง สาระสำคัญในรัฐธรรมนูญมีบทกำหนดแนวทางที่ชัดเจนว่ามีการยอมรับในความจำเป็นต้องดูแล และใส่ใจประชาชนกลุ่มที่เสียเปรียบในสังคมมากขึ้น แม้ว่าในทางปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว ยังมีปัญหาเรื่องประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของกลไกอยู่บ้างก็ตาม แต่การที่มีการกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ช่อมแสดงว่าผู้ที่กำหนดนโยบาย ผู้บริหาร โดยที่เป็นผู้มีอำนาจนั้นมีพันธกรณีต่อการดำเนินการต่อไป ซึ่งแสดงถึงการมีวิสัยทัศน์ทางสังคมกว้างขวางขึ้น ขอมรับและเข้าใจว่างานสวัสดิการสังคมมีความสำคัญเช่นเดียวกันกับด้านเศรษฐกิจและการเมือง

จากบริบทข้างต้นการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติในเรื่องการบริหารจัดการเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจเนื่องจากยังเป็นสิ่งใหม่ และยังไม่รู้จะเริ่มดำเนินการด้วยตัวของตัวเองอย่างไร ภารกิจที่ทำอยู่ในปัจจุบันเป็นเพียงภารกิจถ่ายโอนตามแผนกระจายอำนาจเท่านั้น ดังนั้นนอกจากขาดความรู้ความเข้าใจในงานสวัสดิการสังคมแล้ว ยังมีปัญหาประสิทธิภาพการทำงานของรัฐบาลในฐานะเป็นผู้จัดสวัสดิการเอง และในฐานะผู้กำกับดูแล ปัญหาความไม่ทั่วถึงและความไม่เป็นธรรมของนโยบายและการใช้จ่ายเงินของรัฐ ตลอดจนปัญหาการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เรื่องการจัดทรัพยากร และการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การกำหนดแนวทาง หรือกลยุทธ์ ในการพัฒนางานด้านสวัสดิการสังคม สุดท้ายปัญหาสำคัญที่สุดคือท้องถิ่นเองไม่ทราบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน การสำรวจข้อมูลความต้องการของประชาชนเปรียบเสมือนแผนที่ และเป็นตัวกำหนดทิศทางการพัฒนาตลอดจนแก้ปัญหาให้ถูกจุด ในการรับรู้สภาพปัญหาจะก่อให้เกิดการแก้ไขปัญหที่สาเหตุอย่างแท้จริง ซึ่งอาศัยขบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลักตั้งแต่ขั้นตอนสำรวจความต้องการ ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนกำหนดแนวทาง

วิธีปฏิบัติอย่าปล่อยให้แนวคิด และนโยบายถูกขังน้ำหนักไปที่นักการเมืองตามความรู้สึกและความต้องการของตนเอง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน เพื่อจะได้นำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการทำงานของตนเอง และเสนอผู้บริหารเพื่อใช้เป็นตัวกำหนดทิศทางในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรการบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

1.2.2 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมของประชาชนในเขตองค์กรการบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

1.2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมของประชาชนในเขตองค์กรการบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมของประชาชนในเขตองค์กรการบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี ในขอบเขตเนื้อหา 7 ด้านดังนี้

1.3.1.1 ด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดี

1.3.1.2 ด้านการมีการศึกษาที่ดี

1.3.1.3 ด้านการมีที่อยู่อาศัยที่ดี

1.3.1.4 ด้านการมีงานทำและการมีรายได้

1.3.1.5 ด้านการบริการสังคมทั่วไป

1.3.1.6 ด้านการมีกิจกรรมนันทนาการ

1.3.1.7 ด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรการบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

1.3.2.1 ประชากร ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนในเขตพื้นที่การปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน จำนวน 2,805 คน

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนในแต่ละหมู่บ้าน จำนวน 386 คน

1.4 ขอบเขตด้านเวลา

เริ่มศึกษาตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2554 ถึง วันที่ 30 มิถุนายน 2555

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เพื่อทราบถึงสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

1.5.2 เพื่อทราบถึงสภาพปัญหาสวัสดิการสังคมของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

1.5.3 เพื่อทราบถึงแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

1.5.4 นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อก่อประโยชน์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 สวัสดิการสังคม หมายถึง ระบบการจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวกับการป้องกันการแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

1.6.2 การจัดสวัสดิการสังคม หมายถึง การจัดบริการสวัสดิการสังคมตามมาตรฐานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

1.6.3 ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตเกี่ยวข้องกัน อยู่ในอาณาเขตเดียวกัน หรือมีอาชีพเดียวกัน หรือมีวัฒนธรรมเดียวกัน

1.6.4 ท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546

1.6.5 ผู้บริหาร หมายถึง นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค้การบริหาร ส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.6.6 การมีสุขภาพอนามัยที่ดี หมายถึง ประชาชนพึงได้รับการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ การรักษาพยาบาล การส่งเสริม และพัฒนาสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกันการที่ได้ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ การได้รับความรู้เพื่อเดิมในการดูแลสุขภาพอนามัย อย่างถูกต้อง ตลาดร้านค้ามีความสะอาด ปราศจากขยะ มีวิธีกำจัดขยะอย่างถูกวิธี

1.6.7 การมีการศึกษาที่ดี หมายถึง ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงมี อุปกรณ์การเรียนทันสมัยสอดคล้องกับสภาพยุค โลกาภิวัตน์ นักเรียนเรียนดีแต่ยากจนมีโอกาส ได้รับทุนการศึกษา มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา นักเรียนได้รับอาหารกลางวันและนมโรงเรียนอย่าง ทั่วถึง

1.6.8 การมีที่อยู่อาศัย หมายถึง การที่ประชาชนมีที่อยู่อาศัยตามควรแก่อัตภาพ มีความ ปลอดภัย ความมั่นคง อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่มีสภาพเสื่อมโทรมแออัด แวดล้อมด้วยมลพิษหรือ เสี่ยงต่อภัยพิบัติ เสี่ยงต่อความเสื่อมเสียทั้งทางร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคม

1.6.9 การมีงานทำมีรายได้ หมายถึง ประชาชนมีงานทำ มีรายได้อย่างน้อยเพียงพอ แก่ การดำรงชีพ มีรายได้เสริมจากการจำหน่ายสินค้าในชุมชน กลุ่มอาชีพได้รับการพัฒนาส่งเสริม ผู้สูงอายุและผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพอย่างเพียงพอ

1.6.10 การมีความมั่นคงทางสังคม หมายถึง ประชาชนได้รับการประกันสังคมกรณีเกิด การว่างงานในเขตพื้นที่ตำบลพังโคน มีความปลอดภัยจากยาเสพติด สถานบริการเปิดเปิด เป็นเวลา ที่มีความปลอดภัย ได้รับการตรวจสอบอย่างเข้มงวด มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการแก้ไขปัญหาคความยากจน

1.6.11 นันทนาการ หมายถึง ประชาชนมีกิจกรรมนันทนาการเพื่อการบันเทิงและการ พักผ่อนใจอย่างมีคุณภาพ มีสถานที่สำหรับการออกกำลังกายประจำชุมชน มีเครื่องเล่นเพื่อเสริม ทักยะสำหรับเด็กอย่างพอเพียง ประชาชนได้ร่วมแข่งขันกีฬาประจำชุมชน

1.6.12 การบริการสังคมทั่วไป หมายถึง การให้บริการแก่ประชาชนโดย เฉพาะคน ยากจน ผู้ด้อย โอกาส และกลุ่มเป้าหมายพิเศษเพื่อช่วยสร้างเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดี จัดงาน ฌาปนกิจสงเคราะห์ให้แก่ศพผู้ยากไร้ ให้บริการหนังสือพิมพ์แก่หมู่บ้าน ให้มีสาธารณูปโภคขั้น พื้นฐานอย่างทั่วถึง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาถึงแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาดูน จังหวัดอุบลราชธานีดังนี้

- 2.1 แนวคิดในการจัดสวัสดิการสังคม
 - 2.1.1 ความเป็นมาของการจัดสวัสดิการสังคมในประเทศไทย
 - 2.1.2 ความหมายของการสวัสดิการสังคม
 - 2.1.3 ขอบเขตของการจัดสวัสดิการสังคม
- 2.2 การจัดสวัสดิการสังคมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน
- 2.3 สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดในการจัดสวัสดิการสังคม

2.1.1 ความเป็นมาของการจัดสวัสดิการสังคมในประเทศไทย

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2549 : 2) กล่าวว่า การจัดสวัสดิการสังคมของประเทศไทยในอดีตโดยเริ่มจากระบบการช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างไม่เป็นทางการของครอบครัว เครือญาติและชุมชนอันเป็นทุนทางสังคมที่สั่งสมมาเป็นเวลาช้านาน โดยเฉพาะสถาบันทางสังคมหลักคือวัด ซึ่งนอกจากจะเป็นศูนย์รวมทางจิตใจของคนไทยแล้วยังเป็นศูนย์กลางการช่วยเหลือหรือสงเคราะห์ผู้ตกทุกข์ได้ยากมาโดยตลอดต่อมาเมื่อสภาพสังคมไทยปรับเปลี่ยนเป็นชุมชนเมืองและผลิตสินค้าเพื่อการขายมากขึ้นทำให้จำเป็นต้องเร่งพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคมไทยมาโดยลำดับและส่งผลต่อพัฒนาการของระบบสวัสดิการสังคมไทย โดยการจัดสวัสดิการสังคมของประเทศไทยในช่วงแรกเป็นการดำเนินงานด้านการช่วยเหลือทางสังคม (Social Assistance) และสังคมสงเคราะห์ (Social Work) ภายใต้อำนาจรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐเป็นหลัก และกลุ่มเป้าหมายแรกๆ ที่มุ่งให้ความช่วยเหลือ คือ คนยากจนและด้อยโอกาสในสังคมส่วนการจัดระบบสวัสดิการสังคมเริ่มจากข้าราชการเป็นกลุ่มแรก

ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชสู่ระบบประชาธิปไตยที่มีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด อีกทั้งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนจากภาคเกษตรกรรมไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีการจ้างงานเป็นระบบมากขึ้น ส่งผลให้ระบบสวัสดิการได้มีการพัฒนาให้สอดคล้องกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลง และเป็นไปตามกรอบของรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติสิทธิที่ประชาชนพึงมีตามกฎหมาย รวมถึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในการจัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ที่เหมาะสมกับประชาชนกลุ่มต่างๆรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เริ่มเข้ามามีบทบาทต่อภารกิจในเรื่องนี้ ขณะเดียวกันภาครัฐกิจเอกชนและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนในการช่วยเหลือสังคม โดยถือเป็นภารกิจสำคัญมากขึ้นส่งผลให้รูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมของไทยมีการปรับเปลี่ยนทิศทางไปสู่สวัสดิการแบบ บูรณาการ (Welfare Mix) และเป็นสังคมสวัสดิการ (Welfare Society)

การจัดบริการสวัสดิการสังคมในประเทศไทยได้รับการวิพากษ์ให้มีการทบทวนบทบาทของรัฐ ประเภทและลักษณะบริการสวัสดิการสังคมที่เป็นอยู่อาจไม่เหมาะสม และสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริง ซึ่งเป็นผลจากภาวะวิกฤตด้านเศรษฐกิจในกลางปี 2540 เป็นต้นมา รัฐไม่สามารถที่จะจัดบริการในลักษณะของรัฐสวัสดิการ (Welfare State) อีกต่อไป การจัดสวัสดิการสังคมในปัจจุบันและอนาคตได้พยายามปรับตัวใหม่ในลักษณะของสวัสดิการงาน (Workfare) แทน ขณะเดียวกันรัฐก็จำเป็นต้องใช้ นโยบายการจัดวางระบบเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคม (Social Safety Net) ที่ครอบคลุมคนทุกคนในสังคม เพื่อเป็นมาตรการรองรับปัญหาการว่างงานสูงในอนาคตเช่นกัน การจัดบริการสวัสดิการสังคมเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคมแบบสงเคราะห์เฉพาะหน้าเริ่มถูกจำกัดวงให้เล็กลง

ระพีพรรณ คำหอม (2547 : 2) กล่าวว่า รัฐได้พยายามผลักดันระบบสวัสดิการสังคมในรูปแบบของโครงการหลักประกันแทนควบคู่กับการกระจายอำนาจลงมาภาคท้องถิ่นและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการสวัสดิการสังคมมากขึ้น การจัดระบบสวัสดิการสังคมจึงไม่ใช่บทบาทของรัฐเช่นที่ผ่านมา ประชาชนกลุ่มต่างๆ ได้มีการเคลื่อนไหว รวมกลุ่มและเรียกร้องผลักดันให้เกิดระบบสวัสดิการสังคมที่มีรูปแบบหลากหลาย โดยเริ่มจากความพร้อมของกลุ่มเล็กๆ ที่ตระหนักและเห็นความสำคัญของการสร้างระบบความมั่นคงทางสังคมให้กับกลุ่มของตนเองในลักษณะของกองทุนสวัสดิการชุมชน ที่อาศัยจากการระดมทุนตามศักยภาพของคนในชุมชนเป็นหลัก รูปแบบการบริหารจัดการที่มีความยืดหยุ่น คำนึงถึงปัญหาและความต้องการของคนในชุมชนเป็นหลัก กระแสการเปลี่ยนแปลงระบบสวัสดิการสังคมไทย จึงขึ้นอยู่กับประชาคมต่างๆ มากกว่าการปล่อยให้รัฐทำหน้าที่ดูแลด้านสวัสดิการสังคมอีกต่อไป

ต่อมา หลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 - 2550 ได้ก้าวหน้ามาโดยลำดับ ทั้งในเรื่องกลไกระดับนโยบาย การปรับปรุงกฎหมายเดิม การปรับปรุงกฎหมายใหม่ การพัฒนากลไกขับเคลื่อนและการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ระบบสวัสดิการที่มีอยู่ในปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบครอบคลุมจำนวนประชาชนกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น และที่สำคัญ คือ ภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมได้เข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการมากขึ้น เพื่อเติมเต็มการจัดสวัสดิการ โดยภาครัฐที่อาจมีข้อจำกัด จากการทบทวนสถานการณ์การจัดสวัสดิการที่ผ่านมาพบว่า มีรูปแบบการดำเนินงานโดยสรุป ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นการจัดการบริการสังคมพื้นฐานโดยภาครัฐสำหรับประชาชนทั่วไป เช่น การจัดการศึกษาตามโครงการให้เรียนฟรี 15 ปี การจัดระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าครอบคลุมคนไทยทุกคนที่ยังไม่มีหลักประกันสุขภาพ เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 เป็นการจัดสวัสดิการสังคมเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่ดำเนินการโดยภาครัฐเพื่อช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่สมควรได้รับเป็นพิเศษ เช่น เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายครบถ้วน เบี้ยยังชีพคนพิการ เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ การช่วยเหลือทางสังคมแก่กลุ่มเด็กและเยาวชน การช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มประสบภัย เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 เป็นสวัสดิการด้านการประกันสังคมที่ภาครัฐดำเนินการร่วมกับภาคีอื่น ทั้งในแง่ของการบริหารจัดการและงบประมาณเพื่อเพิ่มหลักประกันทางสังคมแก่ประชาชน เช่น กองทุนประกันสังคม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (PVD) กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 เป็นการจัดสวัสดิการสังคมโดยภาคประชาชน ปัจเจกชน ภาคธุรกิจ และองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร เช่น สวัสดิการชุมชน กลุ่มสังฆะออมทรัพย์ กลุ่มอาชีพ การซื้อประกันภัยรูปแบบต่างๆ การดำเนินกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เป็นต้น ซึ่งกลุ่มนี้มีความสำคัญและช่วยเติมเต็มช่องว่างของระบบสวัสดิการที่รัฐไม่สามารถจัดให้ได้

สรุปได้ว่า การจัดสวัสดิการดังกล่าวข้างต้น เป็นการดำเนินงานภายใต้กฎหมายกำหนดมีกระบวนการจัดเจนส่วนกลุ่มสุดท้ายเป็นการจัดสวัสดิการโดยภาคประชาชนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมและการรวมกลุ่ม มีกลไกที่ยืดหยุ่นเพื่อให้สอดคล้องในแง่ต่างๆในแต่ละชุมชนท้องถิ่น

นอกจากนี้ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2549 : 8) ได้แบ่งการงานด้านสวัสดิการสังคมไว้ ตามองค์ประกอบ 4 ด้านหลัก ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

(1) การบริการสังคม (Social Service) เป็นการจัดการบริการโดยรัฐ เพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนครอบคลุม 4 ด้านหลัก ได้แก่ การศึกษา การสาธารณสุข สิ่งอำนวยความสะดวก และที่พักอาศัย

(2) การช่วยเหลือทางสังคม (Social Assistance) เป็นการดำเนินงานของภาครัฐในการให้การสงเคราะห์แก่กลุ่มเด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ สตรี และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ที่มีปัญหาความเดือดร้อน

(3) การประกันสังคม (Social Insurance) เป็นการจัดสวัสดิการสังคมโดยภาครัฐเพื่อคุ้มครองป้องกันประชาชนที่มีรายได้น้อยให้ได้รับความเดือดร้อนเมื่อต้องสูญเสียรายได้ทั้งหมด หรือบางส่วน หรือมีรายได้น้อยเพียงพอแก่การเลี้ยงชีพ ให้ยังมีหลักประกันที่สามารถบรรเทาความเดือดร้อน สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ตามสมควร โดยครอบคลุมทั้งกลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มข้าราชการ และประชาชนทั่วไป

(4) การช่วยเหลือเกื้อกูลของภาคประชาชน เป็นการดำเนินการขององค์กรชุมชนภาคธุรกิจเอกชนที่เข้ามาช่วยเหลือรับผิดชอบต่อปัญหาสังคมและกิจการประกันภัยของเอกชน ดังนี้

(4.1) การรวมกลุ่มขององค์กรชุมชนที่เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนา

(4.2) การดำเนินกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR)

(4.3) การประกันภัยของเอกชน

จะเห็นได้ว่าการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมในประเทศไทยใช้ฐานคิดในการบริการสังคม การช่วยเหลือทางสังคม การประกันสังคม และการช่วยเหลือเกื้อกูลของภาคประชาชน ดังนั้นการจัดสวัสดิการสังคมจึงเป็นเรื่องกว้างและเรื่องใหญ่ หากจะผลักดันลงมาสู่ภาคท้องถิ่นต้องมองเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน ต้องคำนึงถึงความพร้อมในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคประชาชนในฐานะผู้รับบริการ และภาคท้องถิ่นในฐานะเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งหลักสำคัญในการจัดสวัสดิการสังคมที่องค์กรภาครัฐสามารถนำมาเป็นแนวทางในการจัดสวัสดิการในหน่วยงานของตนเองสรุปได้ดังนี้ (คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ, น.ป.ป. : 3)

(1) การจัดบริการสวัสดิการสังคมต้องปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมาย ปรกฎญานุสัญญาและข้อตกลงที่เกี่ยวข้องรวมทั้งไม่ขัดคนโยบายแผนและมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(2) การจัดบริการสวัสดิการสังคมต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้รับบริการสวัสดิการสังคมการให้ผู้รับบริการสวัสดิการสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึงเหมาะสมและเป็นธรรมโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์การรักษาความลับของผู้รับบริการสวัสดิการสังคม สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

(3) การจัดบริการสวัสดิการสังคมต้องคำนึงถึงขอบเขตของการจัดสวัสดิการสังคม ได้แก่ การบริการทางสังคม การศึกษา สุขภาพ อนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ และกระบวนการยุติธรรม

(4) การจัดบริการสวัสดิการสังคมต้องคำนึงถึง ลักษณะหรือรูปแบบและวิธีการในการดำเนินการตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและประเด็นปัญหาที่ควรได้รับการป้องกันแก้ไข ทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาว เช่น การส่งเสริมการพัฒนาการพิทักษ์ปกป้องคุ้มครองการป้องกัน การแก้ไขการสงเคราะห์ และบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

(5) การจัดสวัสดิการสังคมต้องเป็นไปตามหลักคุณธรรมความโปร่งใส การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ และความคุ้มค่า

(6) ก่อนจัดสวัสดิการสังคม หน่วยงานหรือองค์กรต้องมีการกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบายวัตถุประสงค์ ขอบเขต เป้าหมาย สาขาการจัดสวัสดิการสังคม โครงสร้างและกระบวนการบริหารจัดการแผนงาน โครงการระบบการพัฒนาบุคลากรระบบบัญชีและการเงินระบบข้อมูลสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ระบบการติดตามประเมินผล อาคารสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

(7) การให้บริการต้องมีการกำหนดรูปแบบและวิธีการในการให้บริการมีกระบวนการให้บริการที่ชัดเจน และมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลครอบครัวชุมชนองค์กรและสถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเต็มที่

(8) การจัดสวัสดิการสังคมต้องมีการให้บริการที่มีคุณภาพรวดเร็วต่อเนื่อง และทันต่อสถานการณ์ตอบสนองต่อความจำเป็นของผู้รับบริการรวมทั้งเกิดความพึงพอใจของผู้รับบริการหรือมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

(9) การจัดสวัสดิการสังคมให้เป็นไปตามหลักวิชาการและจรรยาบรรณยึดมั่นในปรัชญาหลักการ วิธีการกระบวนการและเทคนิคทางสังคมสงเคราะห์

(10) การเพิ่มพูนความรู้ทักษะในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพและคุณธรรมสอดคล้องกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงของสังคม

นอกจากนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจงานด้านสวัสดิการสังคมจากกรมประชาสงเคราะห์ต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ และการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้ (สุกฤดา มยุรวงกุล, 2551 : 14)

- (1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความรู้เทคนิคและระบบงาน
- (2) ต้องไม่เป็งานด้านวิชาการปฏิบัติยาก
- (3) เป็นงานที่ไม่คาบเกี่ยวกับหลายพื้นที่
- (4) ประชาชนในเขตพื้นที่ต้องได้รับผลประโยชน์

ดังนั้นหากจะมองให้รอบด้าน การนํานโยบายไปปฏิบัติในภารกิจด้านสวัสดิการสังคมนั้นไม่ควรมองเพียงแต่ฝ่ายเดียว คือ จากบนลงล่างต้องคำนึงตัวผู้นํานโยบายไปปฏิบัติด้วย เช่น ปัจจุบันการที่จะดำเนินการกิจให้สำเร็จลุล่วงได้นั้นต้องมีความพร้อมในด้านงบประมาณเป็นสำคัญ ตัวอย่าง

เช่น การกิจการจ่ายเบี้ยยังชีพหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินสะสมมาจ่ายไปพลางก่อน ประกอบกับแนวทางการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพต้องดำเนินการจ่ายให้แล้วเสร็จภายใน วันที่ 10 ของทุกเดือน หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีเงินสะสม ไม่พอจ่ายก็จะประสบปัญหาเป็นอย่างมาก

2.1.2 ความหมายของสวัสดิการสังคม

คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ได้นิยามความหมายของสวัสดิการสังคม (Social Welfare) ในแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2545 – 2549) ว่าหมายถึง ระบบการจัดบริการสังคม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาสังคม รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ในระดับมาตรฐาน โดยบริการดังกล่าวจะต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านการศึกษาที่ดี การมีสุขภาพอนามัย การมีที่อยู่อาศัย การมีงานทำ การมีรายได้ การมีสวัสดิการแรงงาน การมีความมั่นคงทางสังคม การมีนันทนาการ และบริการทางสังคมทั่วไป โดยระบบการจัดบริการสังคมต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิที่ประชาชนต้องได้รับ และเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดบริการสังคมในทุกระดับ

นอกจากนี้ความหมายของสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 หมายถึง ระบบการจัดบริการสังคม ซึ่งเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไข ปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตามมาตรฐานทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงานและการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

ระพีพรรณ คำหอม (2549 : 6) กล่าวว่าการนิยามความหมายของ “สวัสดิการสังคม” ของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ในแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545 – 2549) และการนิยามความหมายของ “สวัสดิการสังคม” ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 เป็นการให้ความสำคัญกับระบบการจัดบริการสังคม เน้นการสร้างระบบความมั่นคงทางสังคม ภายใต้อัตลักษณ์ให้คุณค่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

สิทธิและการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อบริการสังคมความหมายในลักษณะแรกมาจากความเชื่อที่ว่า หากประเทศมีความมั่งคั่ง ร่ำรวยทางเศรษฐกิจดี ก็น่าจะช่วยทำให้ประชาชนอยู่ดี กินดีได้ ดังนั้นอิทธิพลของการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก ทำให้รัฐบาลไทยเน้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 1 – 7) ยกเว้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 8 – 9) ที่รัฐ

ปรับมาให้ความสำคัญกับทุนทางสังคม เน้นการพัฒนาคนเป็นศูนย์กลาง แต่เมื่อพิจารณาภาพรวมของแผนฯ ยังมีน้ำหนักที่การพัฒนาเศรษฐกิจนำสังคมเช่นเดิม โดยมุ่งเน้นพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลักเพื่อที่จะ ให้คนมีงานทำ มีเงิน มีรายได้ที่ดี และนำไปสู่การอยู่ดี กินดีในสังคม ความเชื่อดังกล่าวได้สะท้อนไปยังแผนงานและโครงการต่างๆ ของรัฐ และทำหน้าที่เป็นหลักในการช่วยเหลือประชาชนที่ตกทุกข์ได้ยาก บริการที่ปรากฏชัดเจนคือ บริการแบบสงเคราะห์ประชาชน หรือการประชาสงเคราะห์ (Public Assistance) การก้าวเข้าสู่ยุค 2000 ความหมายของ “สวัสดิการสังคม” ได้ปรับเปลี่ยนใหม่ไปสู่มิติที่กว้าง และครอบคลุมเพื่อนำไปสู่การสร้างความมั่นคงของมนุษย์และความมั่นคงทางสังคมโดยรวมมากขึ้น

ศรีทับทิม พานิชพันธ์ (2525 : 2) ได้ให้ความหมายของคำว่าสวัสดิการว่า คือ การมีวิถีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ราบรื่นมั่นคงตลอดจนการกินคืออยู่ดี มีมาตรฐานในการครองชีพสูงขึ้น มีสุขภาพและอนามัยดี สวัสดิการของแต่ละบุคคลประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ สวัสดิการหรือความสมบูรณ์ทางด้านร่างกาย (สุขภาพอนามัย), ความสมบูรณ์ทางวัตถุ (ความรุ่งเรือง) และความสมบูรณ์ทางจิตใจ (สุขภาพจิต) องค์ประกอบทั้ง 3 ประการนี้จะทำให้ชีวิตมีความสุข ได้ในสังคม

ณรงค์ เพชรประเสริฐ (2547 : 3) ได้ให้ความหมายของสวัสดิการสังคมว่า หมายถึง การให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกของประชาสังคมที่ไม่มีศักยภาพพอที่จะเลี้ยงชีพตนเองได้ไม่ว่าจะชั่วคราวหรือตลอดชีวิต ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีด้วยการพยายามพัฒนาศักยภาพ และสร้างโอกาสให้มั่งงานทำ ในขณะที่ทศนิยม ลักษณะอภิชนัชช (2545 : 14) ซึ่งได้ให้ความหมายของสวัสดิการสังคมว่า หมายถึง ระบบการจัดบริการสังคมเพื่อป้องกันปัญหาทางสังคมและพัฒนาสังคมรวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมเพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตได้ในระดับมาตรฐาน บริการดังกล่าวจะต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมทั้งในด้านการศึกษา การมีสุขภาพอนามัย การมีที่อยู่อาศัย การมีงานทำ การมีรายได้ การมีสวัสดิการแรงงาน การมีความมั่นคงทางสังคม นันทนาการและบริการสังคมทั่วไป โดยระบบบริการสังคมต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิที่ประชาชนต้องได้รับและเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดบริการสังคมในทุกระดับ ซึ่งคล้ายคลึงกับวันทนิย วาสิกะสิน (2543 : 2) ได้ให้ความหมายว่า สวัสดิการสังคมหมายถึง การกินคืออยู่ดี ของทุกคนไม่เฉพาะผู้ยากไร้เท่านั้น คนทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ตามปรัชญาสากลขององค์การสหประชาชาติในเรื่องสิทธิมนุษยชนกำหนดว่าคนทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนองในความต้องการพื้นฐานอันเป็นสิทธิที่ทุกคนจะต้องได้รับและเป็นหน้าที่ของรัฐจะต้องจัดบริการต่างๆ ไว้ให้ และความต้องการขั้นพื้นฐานนั้นคือ อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค

คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (ม.ป.ป. : 1) ได้สรุปคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันไว้ในแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ฉบับที่ 4 ไว้ดังนี้

(1) สวัสดิการสังคม (Social Welfare) หมายถึง ระบบการจัดบริการสังคมเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาสังคม และพัฒนาสังคม รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิต ในสังคมได้ในระดับมาตรฐาน โดยบริการดังกล่าวจะต้องตอบสนอง ความต้องการพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ทั้งใน ด้านการศึกษาที่ดีการมีสุขภาพอนามัย การมี ที่อยู่อาศัย การมีงานทำ การมีรายได้ การมีสวัสดิการ แรงงานการมีความมั่นคงทางสังคม การมี นันทนาการ และบริการ ทางสังคมทั่วไปโดยระบบบริการ สังคมต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ และสิทธิที่ประชาชนต้องได้รับและเข้ามามีส่วนร่วมใน ระบบการจัดบริการทางสังคมในทุกระดับ

(2) สังคมสงเคราะห์ (Social Work) หมายถึง ศาสตร์และศิลป์ทางวิชาชีพในการ ป้องกัน แก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาบุคคล กลุ่ม ชุมชน ทั้งที่ประสบและไม่ประสบปัญหาความเดือดร้อน ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ทาง สังคมเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และชุมชนตลอดจนสามารถปรับ ตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในสังคมต่อไป

(3) การพัฒนาสังคม (Social Development) หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ ดีทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง วัฒนธรรม เพื่อประชาชน จะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งด้านอาหารที่อยู่อาศัย การศึกษา สุขภาพอนามัย การมีงานทำ มีรายได้ที่เพียงพอ ในการครองชีพประชาชนได้รับความ เสมอภาค ความยุติธรรม มีคุณภาพชีวิตทั้งนี้ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมใน กระบวนการเปลี่ยนแปลงทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

(4) ความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) หมายความว่า การที่ประชาชน ได้รับหลักประกัน ด้านสิทธิ ความปลอดภัย การสนองตอบต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐาน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีไม่ประสบปัญหาความยากจน ไม่สิ้นหวังและมีความสุขตลอดจน ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในการพัฒนา ศักยภาพของตนเอง

(5) ความมั่นคงทางสังคม (Social Security) หมายถึง การดำเนินงานทั้งของรัฐ และสังคมที่จะช่วยลดปัญหา ความยากจน ตลอดจนขจัดภัยพิบัติต่าง ๆ ฉะนั้นความมั่นคงทางสังคมจึง มีความหมายกว้างขวางกล่าวถึงมาตรการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อที่จะขจัดความยากจนและ ความเสี่ยงภัย ต่างๆ โดยทั่วไปความมั่นคงทางสังคมจะครอบคลุมถึงการช่วยเหลือทางสังคมการ ประกันสังคมและการบริการสังคม

(6) การช่วยเหลือทางสังคม (Social Assistance) หมายถึง การช่วยเหลือประชาชน ผู้ทุกข์ยาก เดือดร้อน โดยฝ่ายผู้ให้บริการหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน จะต้องมีการค้นหา

สำรวจข้อเท็จจริงว่า ผู้ที่จะได้รับบริการนั้นมีปัญหาหากจน หรือเดือดร้อนจริง สมควรแก่การได้รับบริการช่วยเหลือ

(7) การประกันสังคม (Social Insurance) หมายถึงมาตรการหนึ่งในการจัดบริการสวัสดิการสังคม เพื่อคุ้มครองป้องกันประชาชนที่มีรายได้ประจำ ไม่ให้ได้รับความเดือดร้อนเมื่อต้องสูญเสียรายได้ทั้งหมด หรือบางส่วน หรือมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การเลี้ยงชีพเพื่อให้มีหลักประกันด้านการดำรงชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

(8) การบริการสังคม (Social Services) หมายถึงหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างหนึ่งของรัฐบาลและ เอกชน ที่มีต่อประชาชนในการจัดสรรบริการ เพื่อสร้างเสริมชีวิตความเป็นอยู่ และสวัสดิภาพของประชาชน ด้วยจุดมุ่งหมาย ของการป้องกัน การบำบัดความเดือดร้อนการสร้างเสริมและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ได้อย่างเป็นสุขตามควรแก่ศักยภาพ ทั้งนี้บริการ สังคมจะแตกต่างจากบริการสาธารณะและสาธารณูปโภคด้วยปัจจัยของการเป็นบริการที่มุ่งเน้นสวัสดิภาพของบุคคลมากกว่าการจัดสรรบริการทางกายภาพเพื่อชุมชน และโครงสร้างปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

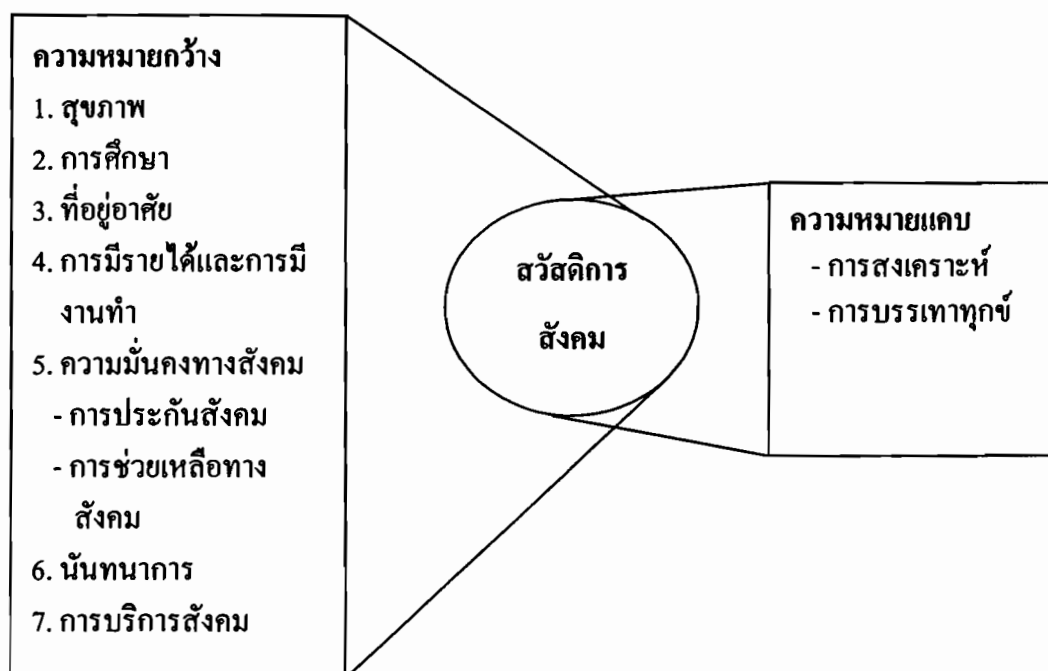
(9) การคุ้มครองทางสังคม (Social Protection) หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้ ความคุ้มครองหรือให้หลักประกันทางสังคมในด้านต่าง ๆ อาทิ กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับระบบประกันสังคม และบริการสังคม โดยให้ความสำคัญแก่กลุ่มประชากรที่ยากจนและด้อยโอกาส เพื่อให้ได้รับสิทธิทางสังคม ในฐานะที่เป็นมนุษย์อันเป็นความร่วมมือในการดำเนินงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

(10) โครงข่ายการคุ้มครองทางสังคม (Social Safety Nets) หมายถึง ระบบการจัดบริการเพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ยากจน คนด้อยโอกาส รวมทั้งผู้ได้รับการเสี่ยงภัยต่างๆ ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่าง มั่นคง โดยได้รับสิทธิพื้นฐานเท่าเทียมกับประชาชนทั่วไปการดำเนินงานทางด้านโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคม นี้ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีบทบาทในการบริการหรือช่วยเหลือดังกล่าว

(11) ผู้ด้อยโอกาส (Vulnerable Groups) หมายถึง ผู้ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนทั้งในด้าน เศรษฐกิจการศึกษา การสาธารณสุข การเสียเปรียบ และไม่ได้รับความเป็นธรรม ทางกฎหมายรวมทั้งผู้ที่ประสบ ปัญหาในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ทางสังคมได้ตามปกติ หรือ จำเป็นต้อง ได้รับการดูแลช่วยเหลือ รวมทั้ง ผู้ถูกทอดทิ้งทางสังคม ได้แก่ ผู้ที่หลุดจากกลไกทางสังคมทำให้ไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากร หรือบริการทางสังคมได้หรือถูกกีดกันไม่ให้เข้ามามีส่วนร่วม ทางสังคม หรือทางการเมือง ขาดโอกาสที่จะยกระดับสถานภาพทางสังคมของตนเองให้สูงขึ้น

(12) การบูรณาการทางสังคม (Social Integration) หมายถึง การผนวกรวมกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในสังคมไว้เป็นองค์ประกอบหลักของสังคมทั้งนี้จะต้องยอมรับความแตกต่างซึ่งกันและกันไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างทางเพศ วิชาดีพันธุ อาชีพ สุขภาพอนามัย ทางกายและจิต การศึกษา หรืออื่นๆ โดยสรุป สวัสดิการสังคมมีความหมายเดียวกับการคุ้มครองทางสังคมและโครงการความปลอดภัยทางสังคมที่มุ่งให้เกิดความมั่นคงทางสังคมเพื่อให้ประชาชนและผู้ด้อยโอกาสสามารถดำรงชีวิตในสังคมในระดับที่พึงพึงตนเองได้โดยมีการช่วยเหลือทางสังคมการประกันสังคมและการบริการสังคมเป็นมาตรการหลักและสังคมสงเคราะห์เป็นศาสตร์และศิลป์ทางวิชาชีพ ในการดำเนินงานเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้สรุปแผนภาพแสดงความหมายของสวัสดิการสังคมดังนี้(กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2549 : 17)

ภาพที่ 2.1 ความหมายกว้างและความหมายแคบของสวัสดิการสังคม

อภิญา เวชชัยและกิติพัฒน์ นนทปัทมะกุล (2546 : 4) ได้วิเคราะห์ความหมายสวัสดิการสังคมโดยการแยกแยะให้เห็นความหมายอย่าง กว้างและความหมายอย่างแคบของสวัสดิการสังคม โดยการชี้ให้เห็นรากเหง้าของการกำหนดความหมายอันได้แก่ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เร่งรัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจพร้อมๆ กับชี้ให้เห็นว่าสวัสดิการสังคมในความหมาย

ระดับรากหญ้านั้น มิใช่อื่นใดทว่าเป็นเรื่องราวของการดำเนินชีวิตประจำวันหรือบูรณาการแห่งการดำเนินชีวิตประจำวัน ที่เป็นการแสวงหาสวัสดิการเพื่อการอยู่รอด-อยู่ได้-อยู่ดี โดยมีต้นทุนที่เป็นความ อับอาย ไร้ศักดิ์ศรีและเป็นมลทินประทับนานาชนิดเช่นเป็นขอตานาฉกหญิงขายบริการชายขาย บริการและอื่นๆ

โดยสรุปความหมายของสวัสดิการสังคมคือระบบการจัดบริการสังคมเพื่อป้องกันและ แก้ไขปัญหาทางสังคมและพัฒนาสังคม รวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมเพื่อให้ประชาชน ดำรงชีวิตในระดับมาตรฐาน โดยระบบการบริการดังกล่าวสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐาน ของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ดังนั้นการชี้ให้เห็นสวัสดิการ สังคมทั้งในความหมายกว้างความหมายแคบจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้เห็นภาพรวมหลายมิติซึ่งจะ เป็นประโยชน์มากกว่าการเลือกเพียงความหมายใดความหมายหนึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุคโลกาภิวัตน์หากยึดติดแต่ความหมายที่แคบจะส่งผลเสียต่อการพัฒนาประเทศตลอดจนกลายเป็นสังคมที่ อ่อนแอในที่สุด

2.1.3 ขอบเขตของการจัดสวัสดิการสังคม

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2549 : 57) ได้กำหนดขอบเขต งานสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดี ไว้ 7 ด้าน ดังนี้

(1) การมีสุขภาพอนามัยที่ดี หมายความว่าถึง ประชาชนพึงได้รับการป้องกันโรคภัย ไข้เจ็บการรักษา พยาบาล การส่งเสริม และพัฒนาสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน โดย ประชาชน ไม่ว่า เพศใด อายุวัยใดเชื้อชาติใด ศาสนาใด อยู่ในภูมิภาคใด หรืออยู่ ในวัฒนธรรมใด มีความสนใจในทางการเมือง มีแบบแผนการดำรงชีวิตเช่นใดหรือมีสถานภาพทาง เศรษฐกิจสังคมในระดับชั้นใดก็ตาม พึงได้รับบริการสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัยที่ได้ มาตรฐาน อย่างทั่วถึง เสมอภาคเป็นธรรมสอดคล้องกับ ความ ต้องการ และสถานการณ์ ปัญหาของ บุคคล กลุ่มบุคคลและประชาชน

(2) การมีการศึกษาที่ดี หมายความว่าถึงประชาชนพึงได้รับการที่ส่งเสริมและ พัฒนาตนเองให้มี ความรู้ ทักษะตลอดจนปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์เพื่อนำ ไปสู่การดำเนินชีวิต อย่างมีคุณภาพต่อไปและแม้ว่าประชาชนจะมีข้อบกพร่องทาง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม หรือด้อยโอกาสทางการศึกษา ก็จะได้รับบริการการศึกษา พิเศษและจัดรูปแบบการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับ ความต้องการของประชาชนที่มีข้อจำกัด เหล่านั้นทั้งนี้ประชาชนทุกคนต้องได้รับการศึกษาในระดับอย่างน้อย ที่สุด คือการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความพิการ ความบกพร่อง ด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม ผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาส ชนกลุ่มน้อย คนต่างวัฒนธรรม ต่างศาสนาต่างความเชื่อ ต่างความสนใจ ทางการเมือง ต่างแบบ

แผนการดำเนินชีวิตผู้อยู่ในภูมิภาคท้องถิ่นห่างไกล เป็นผู้ด้อยโอกาส หรือแม้แต่เพศ วัย ผิวพรรณต้องไม่เป็นเหตุให้ประชาชน ผู้ใดขาดโอกาสทางการศึกษา หรือได้รับบริการทางการศึกษาน้อยกว่า หรือด้อยกว่า ไม่เป็นธรรมหรือไม่เท่าเทียมกับประชาชน โดยทั่วไป

(3) การมีที่อยู่อาศัย หมายความว่า การที่ประชาชนมีที่อยู่อาศัยตามควรแก่อัตภาพ ช่วยเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตที่ดีในทำนองเดียวกัน ประชาชนทุกคนควรจะได้มีที่อยู่อาศัย ตามแต่กำลังความสามารถของบุคคลที่จะได้มาอย่างน้อยที่สุดที่อยู่อาศัยต้องให้ความปลอดภัย ความมั่นคงอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่มีสภาพเสื่อมโทรม แออัด แวดล้อมด้วยมลพิษหรือเสี่ยงต่อภัยพิบัติ เสี่ยงต่อความเสื่อมเสียทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

(4) การมีงานทำ การมีรายได้ และการมีสวัสดิการแรงงาน หมายความว่า การที่ประชาชนมีงานทำมีรายได้อย่างน้อยเพียงพอแก่การดำรงชีพงานที่ทำมีสวัสดิการที่ดีหรืออย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนดงานที่ทำต้องไม่เสี่ยงต่อการเจ็บป่วย อุบัติเหตุ และอุบัติเหตุ ต่างๆ ไม่เป็นงานที่สร้างความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ผิดศีลธรรมหรือผิดกฎหมายประชาชนมีความภาคภูมิใจในงานที่ทำ และมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานนั้นๆ ประชาชนต้องได้รับรายได้และสวัสดิการจากการทำงานอย่างเสมอภาค เท่าเทียม และยุติธรรมประชาชน สามารถรวมกลุ่มรวมตัวกันปกป้องผลประโยชน์ของตนในรูปของสหภาพแรงงาน เมื่อมีการเลือกปฏิบัติ หรือประชาชนทราบว่าไม่ได้รับความยุติธรรมในเรื่องรายได้สภาพการทำงาน การจ้างงาน และสวัสดิการแรงงาน ประชาชนต้องได้รับความคุ้มครองจากหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กระบวนการและกลไกด้านแรงงานสัมพันธ์ต้องสามารถรองรับปัญหาและความต้องการของประชาชน ด้านนี้ได้

(5) การมีความมั่นคงทางรายได้ หมายความว่า ประชาชนทุกคนที่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ได้รับ การคุ้มครองในเรื่องความมั่นคงในการดำเนินชีวิตของคนและครอบครัวในรูปของการประกันสังคมซึ่งครอบคลุม เรื่องผลประโยชน์จากการประกันสุขภาพการสงเคราะห์บุตร การชดเชยการขาดรายได้จากการเจ็บป่วย พิกัด ทูพผลภาพ ชราภาพและการว่างงาน การประกันสังคมเป็นมาตรการหนึ่งที่จะสร้างความมั่นคงทางสังคม โดยเฉพาะกับประชาชนผู้มีรายได้ประจำไม่ไหวได้รับความเดือดร้อนเมื่อมีเหตุให้สูญเสียรายได้ทั้งหมด บางส่วนหรือไม่พอเพียงแก่การยังชีพ

(6) นันทนาการ หมายความว่า ประชาชนมีกิจกรรมนันทนาการเพื่อการบันเทิง และการพักผ่อนใจอย่างมีคุณภาพ โดยกิจกรรมนันทนาการนั้นๆ ไม่เป็นการทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ผิดศีลธรรมและไม่ผิดกฎหมายไม่เป็นการ เอร็ดเอาเปรียบ กดขี่ข่มเหง หรือละเมิดสิทธิ เสรีภาพของประชาชนในกลุ่มอื่นๆ

(7) การบริการสังคมทั่วไป หมายความว่า การให้บริการแก่ประชาชนโดย เฉพาะ ผู้คนยากจน ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มเปราะบางพิเศษเพื่อช่วยสร้างเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ช่วยพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขตามควรแก่อัตภาพ

ผู้ศึกษาได้นำเอาขอบเขตของงานสวัสดิการสังคมมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาถึงสภาพการจัดสวัสดิการสังคมและ แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี ทั้งหมด 7 ด้าน ดังนี้คือ ด้านการมีสุขภาพอนามัย ด้านการมีการศึกษา ด้านการมีที่อยู่อาศัย ด้านการมีงานทำและรายได้ ด้านการมีความมั่นคง ด้านนันทนาการและด้านการบริการสังคม

2.2 การจัดสวัสดิการสังคมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคม ดังต่อไปนี้

(1) ด้านป้องกันและระงับโรคติดต่อเป็นการบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องดำเนินการในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการป้องกันและระงับโรคติดต่อตามอำนาจหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67

(2) ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นการบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามอำนาจหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67

(3) ด้านส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมเป็นการบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมตามอำนาจหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67

(4) ด้านส่งเสริมและพัฒนาสตรีและเด็กเยาวชนผู้สูงอายุและผู้พิการเป็นการบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมและพัฒนาสตรีและเด็กเยาวชนผู้สูงอายุและผู้พิการตามอำนาจหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67

(5) ด้านให้มีและบำรุงสถานที่ประชุมการกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะเป็นการบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการให้มีและบำรุงสถานที่ประชุมการกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67

(6) ด้านส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือนเป็นการบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือนตามอำนาจหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67

(7) ด้านบำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎรเป็นการบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎรตามอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำตามมาตรา 67

2.2.1 การดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน

องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคนได้กำหนดข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย และแผนพัฒนาสามปีโดยบรรจุโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งสรุปได้ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน, 2554 : 15)

(1) ด้านการบริการสังคมทั่วไป นอกจากการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้แก่คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยเอดส์แล้ว ยังได้ดูแลช่วยเหลือเด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาสในรูปของเงิน สิ่งของ เช่น เครื่องอุปโภคบริโภคได้ดำเนิน โครงการนำดื่มตราองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคนสำหรับงานสาธารณกุศลต่างๆ โครงการจัดตั้งศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และดำเนินกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่างๆ ได้แก่ มอบสังกะสีให้แก่ผู้ประสบวาทภัยอัคคีภัย ก่อสร้างบ้านให้กับผู้ยากไร้

(2) ด้านการศึกษา ได้มีการดำเนินการจัดสรรอาหารเสริม (นม) อาหารกลางวัน เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กและโรงเรียนต่างๆ สนับสนุนวัสดุในการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนเรียนดีแต่ยากจน การสนับสนุนจ้างบุคลากรครูเพิ่ม จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเพิ่มในหมู่บ้านที่ห่างไกล ตั้งงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินอุดหนุนไว้สำหรับทุกโรงเรียนในเขตตำบลพังเคน

(3) ด้านสาธารณสุข ได้ดำเนินการตั้งกองทุนส่งเสริมสุขภาพระดับพื้นที่ตำบลพังเคนส่งเสริมและสนับสนุนสุขภาพอนามัยแก่ประชาชนในพื้นที่ ได้แก่ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การตรวจสุขภาพทั่วไป การตรวจสุขภาพประจำปี การจัดหาเวชภัณฑ์และเครื่องมือแพทย์ให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน โครงการรณรงค์งานศพปลอดแอลกอฮอล์ โครงการฟื้นฟูสุขภาพแม่และเด็กหลังคลอด จ่ายเงินอุดหนุนให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้าน ละ 10,000 บาท รวม 19 หมู่บ้านเพื่อใช้ในการส่งเสริมสุขภาพประชาชน มีการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ได้แก่ ไข้เลือดออก โดยการสนับสนุนเครื่องพ่นหมอกควัน น้ำยาเคมี และทรายอะเบท ให้กับประชาชนทุกหมู่บ้าน สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้กับประชาชนทุกหมู่บ้านเป็นประจำทุกปี มีการสร้างสนามกีฬาเพื่อสุขภาพในหมู่บ้านประสานหน่วยงานระดับอำเภอและจังหวัดตามโครงการจังหวัดเคลื่อนที่เพื่อให้บริการด้านต่างๆ เช่น บริการทันตกรรม ตรวจสุขภาพทั่วไป ตรวจโรคเบาหวาน ตรวจโรคความดันสูง และให้คำแนะนำวิธีป้องกันและรักษาโรคต่างๆ จ่ายเงินอุดหนุนให้กับหน่วยงานปศุสัตว์เพื่อฉีดวัคซีนในสุนัขและแมวเพื่อป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ในเขตตำบลพังเคน จัดทำโครงการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน โครงการเยี่ยมบ้านเยี่ยมใจใส่ใจผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

(4) ด้านการมีรายได้ ได้ดำเนินโครงการจ้างนักเรียนและนักศึกษาทำงานในช่วงปิดภาคเรียน พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนในการการจัดฝึกอบรมกลุ่มอาชีพ มีอาสาสมัครแรงงานระดับตำบลเป็นผู้ประสานงานในเครือข่ายของสำนักงานแรงงานจังหวัดเพื่อให้บริการประชาชนผู้ที่ต้องการมีงานทำ

(5) ด้านนันทนาการ ได้ดำเนินโครงการจัดการแข่งขันกีฬาประชาชนในระดับตำบลและมีการแข่งขันกีฬาร่วมกับหน่วยงานอื่นในเขตตำบล และร่วมกับตำบลอื่นๆ อันเป็นการเชื่อมประสานความสัมพันธ์กับพื้นที่อื่นมีการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์ทั้งภายในและภายนอกสำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน นอกจากนี้ มีโครงการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเปิดวิสัยทัศน์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับกลับมาพัฒนาภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นต่อไป

จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคนได้จัดสวัสดิการสังคมยังไม่ครอบคลุมทุกด้านและยังไม่ครบทุกมิติเพราะในการดำเนินโครงการต่างๆ หากมองในแง่การกำหนดนโยบายขององค์กรแล้วจะเห็นว่าเป็นการกำหนดนโยบายแบบบนลงล่าง ดังนั้นจึงทำให้นโยบายในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กร ไม่ได้เป็นเครื่องมือที่แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนเนื่องจากไม่สอดคล้องกับสภาพความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สรุปแนวทางการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมของประเทศไทยในปัจจุบันจากคู่มือสิทธิประโยชน์ด้านสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนไว้ดังนี้ (คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ, 2552 : 1)

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
1. กระทรวงศึกษาธิการ 1) การศึกษาภาค บังคับ	เด็กทุกคนต้องได้รับการคุ้มครองด้านการศึกษา ผู้ปกครองต้องให้เด็กเข้ารับการศึกษภาคบังคับ 9 ปี (ประถมศึกษาปีที่ 1- มัธยมศึกษาปีที่ 3) หากไม่กระทำ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลต้องได้รับการลงโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
2) การศึกษาขั้น พื้นฐาน	เด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานฟรี 15 ปี (ตั้งแต่ชั้นอนุบาล - มัธยมศึกษาตอนปลาย) บริการที่ได้รับ คือ ค่าเล่าเรียนฟรี ค่าหนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน ค่ากิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมคุณธรรม/ ลูกเสือ/เนตรนารี/ยุวภาษา กิจกรรมทัศนศึกษา การบริการสารสนเทศ/IC
3) โครงการอาหาร เสริม (นม) โรงเรียน	เด็กในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับนมโรงเรียนฟรีตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4) โครงการอาหาร กลางวัน	กองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายสำหรับการสนับสนุนและช่วยเหลือภาวะโภชนาการของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาและการประชาสัมพันธ์ปัญหาภาวะทุพโภชนาการของเด็กบริการที่ได้รับคือ

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
5) การศึกษา พิเศษ	นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษาได้รับอาหารกลางวันที่มีคุณค่าทางโภชนาการ รับประทานทุกวันตลอดปีการศึกษา กรณีบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ บุคคลที่มีความสามารถพิเศษ เด็กด้อยโอกาส 10 ประเภท ได้แก่ เด็กยากจน เด็กมีปัญหาสุขภาพจิต เด็กถูกทอดทิ้ง เด็กถูกทำร้ายอย่างทารุณ เด็กได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ เด็กในชนกลุ่มน้อย เด็กเร่ร่อน เด็กถูกบังคับให้ขายแรงงาน เด็กในธุรกิจทางเพศ เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนบริการที่ได้รับคือมีโรงเรียนหรือสถานศึกษาไว้รองรับดังนี้ โรงเรียนศึกษาพิเศษเฉพาะความพิการ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ โรงเรียนเรียนร่วม ช่วยเหลือหลักฐานการศึกษาการศึกษา นอกระบบและอัยาศัย
6) ทุนการศึกษา	กรณีผู้ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ มีบริการทุนการศึกษาดังนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เป็นทุนการศึกษาที่ให้กู้ยืมแก่นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อเป็นค่าเล่าเรียนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษา (มีรายได้ครอบครัวไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี)
7) การศึกษา นอกโรงเรียน	ผู้ที่ด้อยโอกาสพลาดหรือขาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียน ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ ฝึกทักษะ ปลูกฝังเจตคติที่จำเป็นในการดำรงชีวิต และการประกอบสัมมาชีพ บริการที่ได้รับคือประชาชนทุกเพศทุกวัย ไม่มีการจำกัดพื้นฐานการศึกษาอาชีพ ประสบการณ์ หรือความสนใจ ได้รับความรู้ในด้านพื้นฐานแก่การดำรงชีวิต ความรู้ทางด้านทักษะ การประกอบอาชีพและความรู้ด้านอื่นๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
8) การศึกษา ทางเลือก	8.1 การศึกษาทางเลือกที่จัดโดยครอบครัว หรือ Home School ครอบคลุมทั้งแบบครอบครัวเดี่ยว และกลุ่มครอบครัว หรือ เครือข่าย

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>8.2 การศึกษาทางเลือกที่อิงกับระบบของรัฐ โรงเรียนในระบบที่จัดกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิบัติ และประสบการณ์ของผู้เรียน สร้างเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้อยู่เสมอ</p> <p>8.3 การศึกษาทางเลือกสายครุภูมิปัญญา พ่อครูแม่ครู ประชาชน ชาวบ้านที่สังกัดกลุ่มหรือเครือข่าย ถ่ายทอดภูมิปัญญาแก่ ชนรุ่นหลัง ทั้งแบบเสียค่าใช้จ่าย และไม่เสียค่าใช้จ่าย ในความรู้ ด้านศิลปะการช่าง การแพทย์พื้นบ้าน และสมุนไพร เป็นต้น</p> <p>8.4 การศึกษาทางเลือกสายศาสนธรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้แก่สมาชิกและสาธุชน โดยเน้นศาสนธรรม มีกิจกรรมการฝึกฝนจิตใจและวิถีชีวิตทั้งแนวปฏิบัติธรรม การปฏิบัติสมาธิแนวต่อต้านบริโภคนิยม แนวเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น</p> <p>8.5 การศึกษาทางเลือกที่เป็นสถาบันนอกระบบรัฐ กลุ่มกิจกรรมทางการศึกษาที่มีเจตนาในการจัดการเรียนรู้แก่กลุ่มเป้าหมายของตน ในรูปแบบกระบวนการวิชา การฝึกอบรม การบรรยาย เช่น สถาบันการเรียนรู้ขององค์กรพัฒนาเอกชน ศูนย์ ชมรม อาทิจิต สวมสิกขาลัย มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน มหาวิทยาลัยชุมชน ปักข์ได้ โรงเรียนได้ร่วมไม้โรงเรียนชาวนา สถาบันโพธิชาลัย</p> <p>8.6 การศึกษาทางเลือกของกลุ่มการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม เป็นภาคการเรียนรู้ที่กว้างขวางหลากหลายที่สุดทั้งกลุ่มการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมออมทรัพย์ การเกษตร การแพทย์พื้นบ้าน การพัฒนาอาชีพ การสืบสานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การอนามัยและสาธารณสุข การป้องกันยาเสพติด สิทธิชุมชน เป็นต้น</p> <p>8.7 การศึกษาทางเลือกผ่านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ ผ่านสื่อสารมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์และสื่อสมัยใหม่อย่างเว็บไซต์ รวมถึงห้องสมุด พิพิธภัณฑ์แหล่งท่องเที่ยว หรือแหล่งเรียนรู้สาธารณะที่ให้สาระความรู้มีความต่อเนื่อง ก่อเกิด การเรียนรู้ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
<p>2. กระทรวง สาธารณสุข</p> <p>1) บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า</p>	<p>กำหนดให้ประชาชนทุกคนได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลตามสิทธิบัตรที่ตนมีสิทธิขึ้นทะเบียนยกเว้นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ส่วนราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และครอบครัวผู้มีสิทธิตามพระราชบัญญัติประกันสังคม เช่น ลูกจ้างที่ทำงานในกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปผู้มีบัตรประกันสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข ผู้มีบัตรสวัสดิการประชาชนด้านการรักษาพยาบาล (สปร.) ประเภทผู้มีรายได้น้อย ผู้ที่สังคมช่วยเหลือหรือเด็กอายุ 0-12 ปี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ พระภิกษุสามเณร ผู้นำศาสนา ทหารผ่านศึก และผู้นำชุมชน</p>
<p>2) ประกันสังคม</p>	<p>กลุ่มของสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการเพื่อรับผิดชอบในการเฉลี่ยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเจ็บป่วย/คลอดบุตร/ตาย/ทุพพลภาพ/ สงเคราะห์บุตร/ชราภาพ/การว่างงาน เพื่อให้ได้รับการรักษาพยาบาลและมีรายได้อ่างต่อเนื่อง โดยส่งเงินสมทบ (เงินที่นายจ้าง/ลูกจ้าง จะต้องนำส่งเข้ากองทุนประกันสังคมทุกเดือน โดยคำนวณจากค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับซึ่งกำหนดจากฐานค่าจ้างที่ไม่ต่ำกว่าเดือนละ 1,650 บาทและสูงสุดไม่เกินเดือนละ 15,000 บาท โดยรัฐบาลจะออกเงินสมทบเข้ากองทุนด้วยส่วนหนึ่ง)</p>
<p>3) การรักษาพยาบาลของข้าราชการ</p>	<p>ผู้ที่เข้ารับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของทางราชการ ทั้งประเภทผู้ป่วยภายนอกหรือภายใน ให้เบิกค่ารักษาพยาบาลได้เต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง ทั้งนี้ กระทรวงการคลังอาจกำหนดอัตราให้เบิกได้ต่ำกว่าจำนวนที่ได้จ่ายไปจริงก็ได้บริการที่ได้รับคือ ผู้ใช้สิทธิเบิกจ่ายตรงค่ารักษาพยาบาลกรณีผู้ป่วยนอก ต้องเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ และบุคคลในครอบครัว (บุตรบุญธรรมไม่สามารถใช้สิทธิจ่ายตรงได้) ที่มีชื่อในฐานข้อมูลบุคลากรภาครัฐของกรมบัญชีกลาง</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
4) การช่วยเหลือด้านการรักษาพยาบาลอื่นๆ	<p>4.1 ผู้ประสบปัญหาด้านการรักษาพยาบาลฝ่ายสังคมสงเคราะห์โรงพยาบาลจัดบริการทางสังคมสงเคราะห์ให้แก่ผู้ป่วย แต่สิทธิไม่คุ้มครองหรือมีส่วนเกินสิทธิ) เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาต่างๆ ทั้งทางเศรษฐกิจสังคม และจิตใจ อันเป็นผลมาจากโรคภัยไข้เจ็บ และเป็นอุปสรรคต่อการรักษาพยาบาลซึ่งผู้ป่วยไม่สามารถจะแก้ไขหรือป้องกันปัญหานั้นได้ด้วยตนเอง รวมถึงบริการเพื่อการพัฒนาและฟื้นฟูศักยภาพของผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถช่วยเหลือตนเอง และสามารถพึ่งตนเองได้ต่อไปบริการที่ได้รับคือ ให้คำแนะนำปรึกษา ให้การสงเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล เช่น ค่ายา ค่ารักษา ค่าตรวจ ค่ากายอุปกรณ์ ค่าเครื่องมือแพทย์ โดยการพิจารณาสงเคราะห์ให้ฟรี ให้การลดหย่อนหรือการตัดค้างชำระ การให้บริการต่างๆ ที่เป็นการสนับสนุนการรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพเช่น การเข้าร่วม Team Meeting การติดตามญาติมาพบแพทย์การสงเคราะห์เครื่องช่วยคนพิการหรือการอุปกรณ์ การให้การสงเคราะห์ค่าครองชีพ ค่าพาหนะ หรือจัดส่งผู้ป่วยกลับไปภูมิลำเนาเดิม</p> <p>4.2 บุคคลไร้สัญชาติ/แรงงานต่างด้าวบริการที่ได้รับคือบุคคลสามารถเข้ารับบริการด้านสุขภาพจากสถานพยาบาลของรัฐ โดยได้รับการดูแลและรับผิดชอบการรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป</p> <p>4.3 โรคติดต่อ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้นหรือมีเหตุสงสัยว่า ได้มีโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นให้เข้าบ้านผู้ควบคุมดูแลบ้านแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาลผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาลผู้ทำการชันสูตรทางแพทย์หรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์แล้วแต่กรณีแจ้งต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เริ่มมีการป่วยมีเหตุสงสัยว่า ได้มีการป่วยหรือที่ได้มีการชันสูตรทางแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อแล้วแต่กรณีบริการที่ได้รับคือ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐอย่างเหมาะสม โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและทันต่อเหตุการณ์</p> <p>4.4 ผู้ติดสารเสพติดการรับการรักษา ฟื้นฟูของผู้ติดสารเสพติดถือว่าเป็นผู้ป่วยบริการที่ได้รับคือ ผู้ป่วย (ผู้ติดสารเสพติด) จะถูกส่งตัวไปบำบัดรักษาตามกระบวนการการบำบัด รักษา ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดสารเสพติด</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
<p>5) การประกัน สุขภาพภาค เอกชน</p>	<p>ให้ความคุ้มครองกลุ่มประชาชนที่ไม่ได้รับการคุ้มครองจากรัฐ และ บริการที่หลักประกัน สุขภาพของรัฐไม่คุ้มครองหรือคุ้มครองเพียง บางส่วนบริการที่ได้รับคือการดูแลด้านการรักษาพยาบาลตามสัญญา และผู้เอาประกันสามารถนำเงินประกันไปหักลดหย่อนภาษี</p>
<p>3. กระทรวงพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์</p> <p>1. ด้านที่อยู่อาศัย - บ้านเอื้ออาทร</p>	<p>จัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ด้อยโอกาส กลุ่มผู้มีรายได้น้อย รวมถึงกลุ่ม ข้าราชการชั้นผู้น้อยภายใต้โครงการบ้านเอื้ออาทร</p> <p>คุณสมบัติ : เงื่อนไขของผู้จองสิทธิตามเกณฑ์ของการเคหะแห่งชาติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีสัญชาติไทยบรรลุนิติภาวะและไม่เป็นบุคคลล้มละลาย 2. มีรายได้ครอบครัวไม่เกิน 30,000 บาท/เดือน 3. ไม่มีบ้านพร้อมที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง 4. ไม่เป็นคู่สัญญาเช่าซื้อกับการเคหะแห่งชาติ <p>และหากเป็นคู่สัญญาเช่าจะต้องคืนอาคารเช่า เมื่อได้สิทธิเช่าซื้อบ้าน เอื้ออาทร</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. ผู้ที่เคยได้สิทธิเช่าซื้ออาคารของการเคหะแห่งชาติและโอน สิทธินั้นให้ผู้อื่นไปแล้ว ไม่สามารถจองสิทธิได้ 6. ต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่ตั้งโครงการอย่างน้อย 6 เดือน หากมีภูมิลำเนาอยู่ต่างถิ่นต้องมีหลักฐานแสดงว่าประกอบอาชีพ อยู่ในจังหวัดหรือพื้นที่ที่ตั้งโครงการอย่างน้อย 6 เดือน 7. ผู้ที่ประสบปัญหาเดือดร้อนจากกรณีถูกไฟไหม้ หรือถูกไล่ที่ภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี จะพิจารณาให้สิทธิไม่เกิน ร้อยละ 20 ของแต่ละโครงการ 8. ให้สิทธิจองอาคารได้ครอบครัวละ 1 หน่วย และ 1 โครงการเท่านั้น หากจองเกินจะถูกตัดสิทธิทุกโครงการ

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>9. สามารถรับภาระและเงื่อนไขการเช่าซื้อได้โดยผ่าน เกณฑ์การพิจารณาจากการเคหะแห่งชาติ</p> <p>10. บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรข้าราชการ หรือบัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ (พร้อมสำเนา 1 ชุด)</p> <p>11. สำเนาทะเบียนบ้านของตนเองและคู่สมรส</p> <p>12. สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบหย่า (ถ้ามี)</p> <p>13. รูปถ่ายขนาด 1-2 นิ้ว จำนวน 1 รูป (ถ่ายไม่เกิน 6 เดือน)</p> <p>14. หนังสือรับรองรายได้ตนเองและคู่สมรสหรือหนังสือ รับรองรายได้จากหน่วยงาน หรือ สลิปเงินเดือน หรือสำเนาบัญชีเงิน ฝาก</p> <p>15. ห้ามการโอนสิทธิเช่าซื้อภายในระยะเวลา 5 ปี</p> <p>16. ห้ามนำอาคาร ไปให้บุคคลอื่นอยู่อาศัยหรือเช่าช่วงหรือ หากตรวจสอบพบภายหลังมีการแจ้งคุณสมบัติที่เป็นเท็จจะถูกบอกเลิก สัญญาและริบเงินที่ชำระไว้แล้วทั้งหมด</p> <p>17. กรณีชำระเป็นเงินสดทั้งหมดสามารถกระทำได้ แต่จะได้รับการ โอนสิทธิหลังจากครบกำหนดการเช่าซื้อ ไม่น้อยกว่า 5 ปี เมื่อได้สิทธิเช่าซื้อแล้วจะต้องผ่อนชำระเงินค่างวดในระหว่างการ ก่อสร้างอาคารในอัตรา เดือนละ 300 บาท เพื่อแสดงว่าเป็นผู้มีความ ประสงค์จะซื้ออาคารและมีความสามารถในการผ่อนชำระ</p> <p>หลักเกณฑ์การให้เงินเชื่อรายย่อยโครงการบ้านเอื้ออาทร</p> <p>1. วัตถุประสงค์การกู้เพื่อซื้อที่ดินพร้อมอาคาร หรือห้องชุดใน โครงการ “บ้านเอื้ออาทร” ของการเคหะแห่งชาติเท่านั้น</p> <p>2. เงินให้กู้ ไม่เกิน 100 % ของราคาซื้อขาย</p> <p>3. ระยะเวลาการกู้ไม่เกิน 30 ปี และอายุผู้กู้หลัก (ผู้มีคุณสมบัติ ตามโครงการ) หรือผู้กู้ร่วมรวมกับจำนวนปีที่ขอกู้ต้องไม่เกิน 65 ปี (โดยธนาคารจะนับอายุของผู้กู้หลักหรือผู้กู้ร่วมที่มีอายุน้อยกว่า เป็น หลัก)</p> <p>4. อัตราดอกเบี้ย ตามประกาศธนาคาร</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
- บ้านมั่นคง	แก้ปัญหาความยากจนด้านที่อยู่อาศัยของคนจนในเมืองในชุมชนแออัด/ชุมชนผู้มีรายได้น้อยให้ครอบคลุมทั้งคนจนที่จดทะเบียนและคนจน คนเร่ร่อนอื่นๆ ในเมืองต่างๆ ทั่วประเทศโดยรวม 1,425,000 คน หรือ 285,000 หน่วย ใน 200 เมืองทั่วประเทศบริการที่ได้รับถือร่วมปรับปรุงชุมชนให้ใหม่ มีการปรับผังที่ดินใหม่ การก่อสร้างใหม่ในที่ดินเดิม เป็นต้น โดยชุมชนจะเข้ามามีส่วนร่วมคิด
- แบบแปลนบ้าน	บริการแบบบ้านใน โครงการแบบบ้านเพื่อประชาชน 33 แบบ ไร้ฟรี โดยไม่มีเงื่อนไขประชาชนสามารถขอรับแบบบ้านและนำไปก่อสร้างได้โดยไม่ต้องตรวจสอบด้านความมั่นคงแข็งแรง เนื่องจากนำแบบไปปลูกสร้างในที่ดินจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายควบคุมอาคารที่เกี่ยวข้อง
- ที่พักคนเดินทาง	<p>บริการที่พักเพื่อช่วยเหลือประชาชน นักเรียน นักศึกษาที่เดินทางเข้ามาในกรุงเทพมหานคร ได้มีที่พักสะอาด ปลอดภัย ราคาถูกอัตราค่าบริการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ห้องธรรมดา คนละ 40 บาทต่อวัน 2. ห้องปรับอากาศ คนละ 70 บาทต่อวัน 3. ห้องปรับอากาศพิเศษ ห้องละ 300 บาทต่อวัน 4. เปิดใช้ห้องรวมปรับอากาศห้องพักขนาด 40 คนต้องมีผู้เข้าพักไม่น้อยกว่า 30 คน 5. ห้องพักขนาด 20 คน ต้องมีผู้เข้าพักไม่น้อยกว่า 15 คน 6. ห้องพักขนาด 16 คน ต้องมีผู้เข้าพักไม่น้อยกว่า 10 คน
- ที่พักสำหรับผู้ประสบปัญหาทางสังคม	ช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนที่ส่งต่อมาจากสถานีตำรวจ โรงพยาบาลและกรมแรงงาน

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
- บ้านพักเด็กและครอบครัว	<p>ช่วยเหลือเด็ก สตรี และครอบครัว ที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนในระยะวิกฤติ เพื่อบรรเทาปัญหา ก่อนจะคืนสู่สังคม ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประชาชนที่ต้องการที่อยู่อาศัยของตนเอง</p>
- แหล่งเงินกู้ราคาถูก	<p>คอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย โดยจำนองอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกันการกู้ยืมนั้นตามจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปจริงแต่ไม่เกิน 100,000 บาท ทั้งนี้ เฉพาะคอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จ่ายตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป โดยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นคอกเบี้ยเงินกู้ยืมสำหรับการกู้ยืมจากผู้ประกอบกิจการในราชอาณาจักรเฉพาะที่กำหนดไว้ 2. เป็นคอกเบี้ยเงินกู้ยืมตามสัญญากู้ยืมเงินเพื่อซื้อเช่าซื้ออาคารพร้อมที่ดินหรือห้องชุดในอาคารชุดหรือเพื่อสร้างอาคารใช้อยู่อาศัยบนที่ดินของตนเองหรือบนที่ดินที่ตนเองมีสิทธิครอบครอง 3. ต้องจำนองอาคารหรือห้องชุดในอาคารชุดหรืออาคารพร้อมที่ดิน เป็นประกันการกู้ยืมเงินนั้น โดยมีระยะเวลาจำนองตามระยะเวลาการกู้ยืม 4. ต้องใช้อาคารหรือห้องชุดในอาคารชุดตาม (3) นั้นเป็นที่อยู่อาศัยในปีที่ได้รับยกเว้นภาษี แต่ไม่รวมถึงกรณีลูกจ้างซึ่งถูกนายจ้างสั่งให้ไปปฏิบัติงานของนายจ้างต่างถิ่นเป็นประจำหรือกรณีอาคารหรือห้องชุดดังกล่าวเกิดอภิติภัยภัยธรรมชาติ หรือภัยอันเกิดจากเหตุอื่น ทั้งนี้ เฉพาะที่มีใช้ความผิดของผู้มีเงินได้จนไม่อาจใช้อาคารหรือห้องชุดนั้นอยู่อาศัยได้ 5. กรณีผู้มีเงินได้มีอาคารหรือห้องชุดในอาคารชุดตาม (3) เป็นที่อยู่อาศัยในปีที่ขอหักลดหย่อนเกินกว่า 1 แห่ง ให้หักลดหย่อนได้ทุกแห่ง

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>6. ให้หักลดหย่อนได้ตลอดปีภาษี ไม่ว่าจะกรณีที่หักลดหย่อนได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่</p> <p>7. กรณีผู้มีเงินได้หลายคนร่วมกันกู้ยืมให้หักลดหย่อนได้ทุกคน โดยเฉลี่ยค่าลดหย่อนตามส่วนจำนวนผู้มีเงินได้แต่รวมกันต้องไม่เกินจำนวนที่จ่ายจริง และไม่เกิน 100,000 บาท</p> <p>8. กรณีสามีภริยาร่วมกันกู้ยืม โดยสามีหรือภริยามีเงินได้ฝ่ายเดียวให้หักลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้เต็มจำนวนตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท</p> <p>9. กรณีผู้มีเงินได้ซึ่งมีสิทธิหักลดหย่อนอยู่ก่อนแล้ว ต่อมาได้สมรสกัน ให้ยังคงหักลดหย่อนได้ดังนี้</p> <p>9.1 ถ้าความเป็นสามีภริยามีได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ขอหักลดหย่อน ให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท</p> <p>9.2 ถ้าความเป็นสามีภริยามีได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ขอหักลดหย่อน และสามีภริยาขึ้นรายการ โดยรวมค่านวณภาษี ให้หักลดหย่อนรวมกันตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท</p> <p>9.3 ถ้าความเป็นสามีภริยามีได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ขอหักลดหย่อน และภริยาขึ้นรายการ โดยแยกค่านวณภาษีให้สามีและภริยาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้กึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริงแต่รวมกันไม่เกิน 100,000 บาท</p> <p>10. กรณีมีการแปลงหนี้ใหม่ด้วยการเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระหว่างผู้ให้กู้ตาม 9.1 ให้ยังคงหักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
<p>2. ด้านบริการทางสังคมทั่วไป</p>	<p>1) เด็ก/เยาวชน แรกเกิดถึง 18 ปีที่อยู่สภาวะยากลำบาก หรืออยู่ในครอบครัวที่ประสบปัญหาที่มีสิทธิขอรับสวัสดิการจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์บริการที่ได้รับคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสงเคราะห์เด็กในสถานสงเคราะห์/สถานแรกรับ/สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก 2. การสงเคราะห์เด็กในครอบครัวโดยการให้คำปรึกษาแนะนำ สิ่งของหรือเงินช่วยเหลือ 3. การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์พร้อมค่าสนับสนุนเลี้ยงดู 4. การจัดหาพ่อแม่บุญธรรม <p>2) สตรี การจัดการฝึกอาชีพ สงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพสตรี ตลอดจนการช่วยเหลือกรณีตกเป็นเหยื่อค้ามนุษย์ (ทั้งเด็กและสตรี) บริการที่ได้รับคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้การฝึกอาชีพและพัฒนาคุณภาพในศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพสตรี 8 แห่ง 2. ให้การสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพและฟื้นฟูปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ แก่เด็กและสตรีที่ประสบปัญหาทางสังคม หญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ 4 แห่ง 3. ให้การฝึกอาชีพระยะสั้น หลักสูตร 88 วัน แก่สตรีและเยาวชน ในชุมชน รวมทั้งให้การสนับสนุนรวมกลุ่มประกอบอาชีพภายในพื้นที่ 4. ให้การอบรมความรู้เพื่อป้องกันการถูกล่อลวงชักจูงไปค้าประเวณีแก่เยาวชนชาย-หญิง 5. ประสานการให้ความช่วยเหลือทางคดีแก่เด็กและสตรีที่ประสบปัญหาการค้าประเวณีหรือถูกล่อลวงตลอดจนการถูกละเมิดสิทธิ <p>3) ผู้สูงอายุ บุคคลที่มีสัญชาติไทยและอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปมีสิทธิได้รับสวัสดิการในการพัฒนาตนเองด้านการศึกษา</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ เป็นต้นบริการที่ได้รับคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การอุปการะในสถานสงเคราะห์ 20 แห่ง และศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ 12 แห่ง 2. การรับบริการสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในวัดโดยชุมชน 3. การบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่จัดไว้เป็นพิเศษ 4. การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม 5. การพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน 6. การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในอาคารสถานที่ ยานพาหนะ หรือบริการสาธารณะอื่นๆ 7. การช่วยเหลือค่าโดยสารพาหนะตามความเหมาะสม 8. ให้คำแนะนำปรึกษาในทางคดีหรือแก้ไขปัญหาครอบครัว 9. การช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ได้รับอันตรายจากการทารุณกรรม หรือถูกแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง 10. การจัดที่พักอาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่มตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง 11. การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (จ่ายเป็นรายเดือนในอัตราเดือนละ 500 บาท) 12. การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามศาสนา 13. อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กผส.) ประกาศกำหนด 14. ค่าจัดการศพผู้สูงอายุ (ผู้จัดการศพสามารถขอรับค่าจัดการศพผู้สูงอายุ 2,000 บาท/ราย)

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>4) ครอบครัว</p> <p>4.1 การช่วยเหลือ ค้ำครองครอบครัวผู้มีรายได้น้อยบริการที่ได้รับคือการให้บริการให้คำปรึกษาแนะนำการสงเคราะห์เงินสงเคราะห์ครอบครัวกรณีฉุกเฉินการช่วยเหลือเป็นเงินทุนประกอบอาชีพกลุ่มย่อยครอบครัวบริการที่พักรั่วครว</p> <p>4.2 การช่วยเหลือในการขจัดความรุนแรงในครอบครัว บุคคลที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว หรือบุคคลอื่นใดที่พบเห็นหรือทราบการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวมีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติขจัดความรุนแรงในครอบครัว มาตรา 5 และการแจ้งความต่อพนักงานจะได้รับความคุ้มครองและไม่ก่อให้เกิดความรับผิดชอบแก่ผู้แจ้งทั้งทางแพ่งและอาญาโดยอาจแจ้งความทางวาจา เป็นหนังสือทางโทรศัพท์หรือวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งทาง อิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้ถือเป็นการร้องทุกข์โดยชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามมาตรา 6 แต่ถ้าไม่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 3 เดือนนับแต่ผู้ที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงตามที่อยู่ในสภาพและมีโอกาสจะแจ้งความได้ถือว่าคดีนั้นขาดอายุความ</p> <p>5) คนพิการ</p> <p>การสงเคราะห์ช่วยเหลือและพัฒนาให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ โดยคนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐบริการที่ได้รับคือ</p> <p>5.1 การจดทะเบียนคนพิการเพื่อใช้สิทธิตามกฎหมาย</p> <p>5.2 การรับการรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ โดยกายอุปกรณ์ และเครื่องช่วยเหลือคนพิการใช้สิทธิขอรับบริการได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายจากสถานพยาบาลที่มีบริการ</p> <p>5.3 การรับการศึกษาพื้นฐานและอาชีวศึกษา</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>5.4 การให้การฝึกอาชีพ โดยศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการ 8 แห่ง และสถาบันและศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานทั่วประเทศ</p> <p>5.5 การบริการจัดหางานสำหรับคนพิการและสถานประกอบการ รวมทั้งการส่งเสริมการประกอบอาชีพ</p> <p>5.6 การให้บริการเงินกู้เพื่อประกอบอาชีพและเงินอุดหนุนกิจกรรมที่ดำเนินเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ</p> <p>5.7 การให้ความช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ครอบครัวในกรณียากจนขัดสนและอยู่ในสภาวะยากลำบาก</p> <p>5.8 สิทธิการได้รับเบี้ยยังชีพสำหรับคนพิการระดับรุนแรงจนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองและ ประกอบอาชีพการงานได้ (เดือนละ 500 บาท)</p> <p>5.9 การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา</p> <p>5.10 การลดหย่อนภาษี</p> <p>6) คนยากจน ยากไร้</p> <p>6.1 ผู้มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่ง และ ผู้ประสบปัญหาทางสังคม กรณีฉุกเฉินบริการที่ได้รับคือช่วยเหลือด้านการเงิน หรือ สิ่งของแก่ผู้มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่ง เป็นวงเงินในการช่วยเหลือไม่เกินครั้งละ 3,000 บาท ต่อครอบครัว (ปีละไม่เกิน 2 ครั้ง) และ ผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน ได้รับความช่วยเหลือเป็นเงินไม่เกิน 2,000 บาท ต่อครั้ง /ครอบครัว</p> <p>6.2 การรับจํานำ บริการที่ได้รับคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การให้บริการสถานธนาอนุบาลในเขตกรุงเทพฯ - การให้บริการสถานธนาอนุเคราะห์ - การให้บริการของโรงรับจํานำเอกชนทั่วประเทศ <p>7) คนไร้ที่พึ่ง คนเร่ร่อน คนขอทานจะได้รับการดูแลจากรัฐตามความเหมาะสม บริการที่ได้รับคือ บริการที่พักชั่วคราว</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>อุปการะในสถานสงเคราะห์ 9 แห่งและสถานแรกรับคนไร้ที่พึ่ง 2 แห่ง การให้คำแนะนำด้านบริการ และการช่วยเหลือจากหน่วยสำรวจและช่วยเหลือคนเร่ร่อน คนขอทานการให้บริการฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพคนเร่ร่อนเพื่อป้องกันการถูกล่อลวงการสงเคราะห์ส่งกลับภูมิลำเนา</p> <p>8) การให้ความช่วยเหลือบรรเทาปัญหาแก่ผู้ประสบภัย</p> <p>8.1 กรณีเกิดภัย บริการที่ได้รับคือให้การช่วยเหลือเป็น สิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน โดยคำนึงถึงสภาพเหตุการณ์และความเหมาะสมตามด้านต่างๆ ดังนี้ด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย ด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ด้านพืช ด้านประมงด้านปศุสัตว์ ด้านการเกษตรอื่น ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย</p> <p>8.2 กรณีหลังภัยสงบและผู้ตกทุกข์ได้ยากทั้งในและต่างประเทศบริการที่ได้รับคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สงเคราะห์เด็กในครอบครัวยากจนที่ประสบภัยเป็นเงินหรือสิ่งของ - สงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยที่ประสบภัยโดยสนับสนุนการรวมกลุ่มประกอบ อาชีพ - สร้างความมั่นคงด้านอาชีพและเพิ่มรายได้ โดยการฝึกอาชีพแก่สตรีที่ประสบภัย หรือสนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ - บริการที่พักอาศัยใน “บ้านพักคนจนเมือง” - ส่งผู้ตกทุกข์ได้ยากทั้งในและต่างประเทศกลับ ภูมิลำเนา <p>9) ผู้ติดเชื้อเอดส์หรือผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาเอดส์จะ ได้รับการช่วยเหลือตามความเหมาะสมบริการที่ได้รับคือ อุปการะ</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>ในสถานสงเคราะห์เด็กก่อน 4 แห่งการสงเคราะห์ครอบครัวการสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพสำหรับผู้ป่วยเอดส์เบี่ยงชีฟผู้ป่วยเอดส์ (คนละ 500 บาท/เดือน)</p> <p>10) ที่ดินทำกิน กระบวนการปฏิรูปที่ดินมุ่งเน้นจัดที่ทำกินและอยู่อาศัยแก่เกษตรกรและผู้ประสงค์จะเป็นเกษตรกรไม่ว่าจะเป็นผู้ยากจนผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านการเกษตรและบุตรของเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองโดยจัดที่ดินให้เกษตรกรเข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐและในที่ดินเอกชนที่ ส.ป.ก. จัดซื้อมา</p> <p>11) สิทธิของประชาชนที่ได้รับจากสวัสดิการด้านอื่นๆ</p> <p>11.1 การได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีจากเงินที่ได้บริจาค ซึ่งสามารถลดหย่อนได้ทั้งจากการบริจาคในนามบุคคล ไม่เกิน 10% ของเงินได้สุทธิ และหน่วยงานห้างร้านที่เป็นนิติบุคคลสามารถลดหย่อนได้ไม่เกิน 2% ของกำไรสุทธิ เป็นต้น</p> <p>11.2 การได้รับการรับรองหรือคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทยหรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม ทั้งนี้ถ้าผู้ใดไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อสู้ขัดขวางการรับรองหรือคุ้มครองสิทธิจะต้องได้รับโทษ</p> <p>11.3 การมีสิทธิในการรับฟังข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาสภาพแวดล้อม</p> <p>11.4 การได้รับการปกป้อง ค่าชดเชยทดแทนค่าเสียหายจากรัฐ กรณีได้รับความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการกระจายมลพิษหรือภาวะเป็นพิษที่มีสาเหตุมาจากกิจการหรือ โครงการริเริ่ม</p> <p>11.5 สามารถร้องทุกข์กล่าวโทษผู้กระทำความผิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายสิ่งแวดล้อม</p> <p>11.6 องค์กรเอกชนที่ได้รับการจดทะเบียนเป็นองค์กรนิคมุคคลที่มีกิจกรรมในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือนุรักษ์</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>ธรรมชาติมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น การประชาสัมพันธ์เผยแพร่เป็นต้น</p> <p>11.7 การได้รับสิทธิในการสมัครเป็นสมาชิกฌาปนกิจสงเคราะห์เพื่อรับการสนับสนุนค่าจัดการศพและหรือเงินสงเคราะห์ครอบครัวตลอดจนสิทธิอื่นๆ ในการเป็นสมาชิกฌาปนกิจสงเคราะห์</p> <p>11.8 บุคคลที่ได้กระทำความดีความชอบเป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง ศาสนาและประชาชน ตามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเห็นสมควรจะได้รับประทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์</p> <p>11.9 บุคคลที่สมัครเป็นอาสาสมัครจะได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนด เช่น อาสาสมัครสาธารณสุข ได้รับค่าตอบแทนเดือนละ 600 บาท เป็นต้น</p> <p>11.10 องค์การสวัสดิการสังคมที่ได้รับการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์การสวัสดิการชุมชนจะได้รับสิทธิในการขอรับสนับสนุนเงินอุดหนุน การช่วยเหลือด้านวิชาการและการพัฒนาบุคลากรจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม</p> <p>12) กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง</p> <p>12.1 มีแหล่งเงินทุนหมุนเวียนสำหรับการลงทุน เช่น พัฒนาอาชีพ การมีงานทำ และรายได้ และบรรเทาเหตุฉุกเฉินและจำเป็นเร่งด่วน</p> <p>12.2 มีการส่งเสริมและพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้มีขีดความสามารถ เช่น มีการจัดระบบเงินกองทุน และบริหารจัดการเงินกองทุน</p> <p>12.3 มีการเสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชนเมือง เช่น มีศูนย์เรียนรู้เสริมสร้างศักยภาพ และส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>12.4 มีการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานราก</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>13) มาตรการลดค่าครองชีพของประชาชน</p> <p>13.1 มาตรการลดค่าใช้จ่ายน้ำประปาของครัวเรือน</p> <p>13.2 มาตรการลดค่าไฟฟ้าของครัวเรือน</p> <p>13.3 มาตรการลดค่าใช้จ่ายเดินทางรถโดยสารประจำทาง</p> <p>13.4 มาตรการลดค่าใช้จ่ายเดินทางโดยรถไฟ ชั้น 3</p> <p>14) กองทุนในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กองทุนเด็ก มีทุนใช้จ่ายในการสงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพ และส่งเสริมความประพฤติเด็ก รวมทั้งครอบครัว และครอบครัวอุปถัมภ์ของเด็ก ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก</p> <p>กองทุนผู้สูงอายุ มีทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองการส่งเสริม และการสนับสนุนผู้สูงอายุ ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ</p> <p>กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมีทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การส่งเสริมและการดำเนินงานด้านการสงเคราะห์ ช่วยเหลือคนพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การศึกษา และการประกอบอาชีพคนพิการ รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ โดยจัดสรรให้อย่างเป็นและทั่วถึงสังคมมีทุนใช้จ่ายในการส่งเสริมสวัสดิการ</p> <p>กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการ สังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม</p> <p>การสนับสนุนเงินอุดหนุนให้องค์กรสวัสดิการสังคมภาคเอกชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีภารกิจให้การสนับสนุนแก่องค์กรสวัสดิการสังคมภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและสนับสนุนเงินอุดหนุนแก่องค์กรสวัสดิการสังคมภาคเอกชนเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดทำโครงการ/กิจกรรมที่ให้บริการสังคมสงเคราะห์ให้แก่ประชาชนผู้ด้อยโอกาสทุกกลุ่มเป้าหมายตลอดมา</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
<p>4. กระทรวงแรงงาน</p> <p>1) การคุ้มครอง แรงงาน</p>	<p>สิทธิการลา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง การลาป่วยตั้งแต่สามวันทำงานขึ้นไป นายจ้างอาจให้ลูกจ้างแสดงใบรับรองของแพทย์ - ลาพักผ่อนปีหนึ่งไม่น้อยกว่าหกวันทำงาน - ลาเพื่อรับราชการทหาร - ลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง - ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์มีสิทธิลาเพื่อคลอดบุตรครรภ์หนึ่งไม่เกินเก้าสิบวัน <p>สิทธิค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะเป็นชายหรือหญิงงานมีลักษณะและคุณภาพอย่างเดียวกันและปริมาณเท่ากันให้นายจ้างกำหนดค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างเท่าเทียมกัน - ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับค่าจ้างในวันทำงาน สำหรับวันหยุดดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) วันหยุดประจำสัปดาห์ เว้นแต่ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างรายวัน รายชั่วโมงหรือตามผลงาน โดยคำนวณเป็นหน่วย 2) วันหยุดตามประเพณี 3) วันหยุดพักผ่อนประจำปีรวมถึงวันลาหยุดอื่นๆ ได้แก่ ลาป่วย, ลาเพื่อรับราชการทหารแต่ปีหนึ่งต้องไม่เกินหกสิบวัน , แต่ไม่เกินสี่สิบห้าวัน - ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาในวันทำงานให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาให้แก่ลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ หรือไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อหน่วย

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
2) เงินสงเคราะห์	<p>ในวันทำงานตามจำนวนผลงานที่ทำได้สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างมีสิทธิรับค่าชดเชยจากนายจ้าง ตามระยะเวลาการทำงานของลูกจ้าง <p>กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเป็นทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างออกจากงานหรือตายหรือในกรณีอื่นตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างซึ่งประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) เงินสะสมและเงินสมทบ 2) เงินที่ตกเป็นของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างตามมาตรา 133 และ 136 (พรบ. กู้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541) 3) เงินเพิ่มตามมาตรา 131 (พรบ. กู้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541) 4) เงินค่าปรับที่ได้รับจากการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ 5) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ 6) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล 7) เงินรายได้อื่น 8) เงินดอกผลของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างให้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างจัดให้มีบัญชีประกอบด้วย 9) บัญชีเงินของสมาชิกซึ่งแสดงรายการเงินสะสม เงินสมทบ และดอกผลของเงินค้ำถั่วของบรรดาสมาชิกแต่ละคน 10) บัญชีเงินกองกลางซึ่งแสดงรายการเงินอื่นนอกจาก (1)
3) การได้รับการฝึกอาชีพ	<p>การฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็น หนังสือกับผู้รับการฝึกอาชีพ (สถานศึกษา หรือ สถานประกอบการ) ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์ การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความยินยอมจากบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เยาว์นั้นไว้ในความปกครองหรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลซึ่งผู้เยาว์นั้นอาศัยอยู่ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดรัฐ ให้บริการจัดหางาน</p>

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
4) การจัดหางาน	<p>ให้ประชาชน โดยไม่คิดค่าบริการบริการที่ได้รับ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดหางานจะต้องจดทะเบียนกับกรมการจัดหางานกระทรวงแรงงาน หรือสำนักงานจัดหางานจังหวัด และการจัดหางานโดยเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของกรมจัดหางาน โดยสำนักงานจัดหางานจะมีข้อมูลตำแหน่งงานว่าง และจัดงานให้ตรงกับคุณสมบัติของผู้จัดหางาน - ตลาดนัดแรงงาน สามารถติดตามข้อมูลข่าวสารได้ที่สำนักงานจัดหางานทุกจังหวัด และกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน หรือเว็บไซต์ของกรมจัดหางาน
5) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	<p>ลูกจ้างจ่ายเงินสะสมและนายจ้างจ่ายเงินสมทบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของกองทุนนั้น เพื่อเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างตายหรือออกจากงานหรือลาออกจากกองทุน</p>
6) กองทุนเงินทดแทน	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีประสบอันตรายหรือเป็น โรคจากการทำงาน - กรณีทุพพลภาพเนื่องจากการทำงาน - กรณีตายหรือสูญหายจากการทำงาน
7) กองทุนประกันสังคม	<p>กรณีสมัครขอเป็นผู้ประกันตน หรือสถานประกอบการ สมัครให้ลูกจ้างแรงงานภายในสถาน ประกอบการ และกองทุนเงินทดแทน บริการที่ได้รับคือกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยกรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพกรณีเสียชีวิตกรณีสงเคราะห์บุตรกรณีชราภาพกรณีว่างงานผู้ประกันตนสามารถใช้สิทธิรับบริการสาธารณสุขจากหน่วยบริการ โดยให้เรียกเก็บ ค่าใช้จ่ายเพื่อบริการสาธารณสุขจากกองทุนเงินทดแทนแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน</p>
5. กระทรวงยุติธรรม	<p>1) กระบวนการยุติธรรม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ถูกจับมีสิทธิพบและปรึกษาทนายความสองต่อสอง และสามารถร้องขอทนายความเพื่อความไม่เสียค่าใช้จ่าย 2. เด็กหรือเยาวชนอายุไม่เกิน 18 ปีที่เป็นผู้กระทำความผิด หรือถูกกระทำต้องมีนักสังคมสงเคราะห์ และนักจิตวิทยาในการสอบปากคำ

ตารางที่ 2.1 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม (ต่อ)

หน่วยงาน/ด้าน	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม
	<p>3. เมื่อถูกจับ ผู้ถูกจับสามารถมีสิทธิขอประกันตัวได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยผู้มีสิทธิประกันตัวผู้ต้องหา คือ บิดา มารดา สามี ภริยา หรือญาติของผู้ต้องหาและตัวผู้ต้องหาเอง ทั้งนี้ตำรวจ จะเป็นผู้พิจารณาว่าจะให้ประกันตัวหรือไม่</p> <p>4. ได้รับค่าตอบแทน ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้เสียหายในคดีอาญาเนื่องจากการกระทำผิดของผู้อื่น หรือการกระทำของผู้เสียหายไม่เป็นความผิด โดยผู้อื่นอาจจะเป็นผู้เสียหายหรือจำเลย ทายาท ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาล นุพการี ผู้สืบสันดาน สามีหรือภรรยา หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นหนังสือจากผู้เสียหาย จำเลยหรือทายาท</p>

นอกจากนี้ยังมีการจัดสวัสดิการสังคมในด้านนันทนาการในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ สวนสัตว์ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ อุทยานประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ การแข่งขันกีฬา การจัดนิทรรศการ เป็นต้น

2.3 ปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลพังเคน

จากแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมใน ข้อ 2.2 หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดสวัสดิการสังคมให้กับประชาชนให้บรรลุเจตนารมณ์ตามกฎหมาย ต้องมีขบวนการคิดแบบองค์รวมในด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์สิ่งที่สำคัญท้องถิ่นต้องเตรียมตัวให้พร้อมไม่ว่าจะเป็นกระบวนการจัดสรรทรัพยากรให้แก่กลุ่มเป้าหมายบนพื้นฐานของความ เป็นธรรม ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ควรละทิ้งประเด็นทางกฎหมายภารกิจใดทำได้หรือทำไม่ได้ ตลอดจน คำนี้ถึงความซ้ำซ้อนกันของภารกิจกับหน่วยงานอื่นๆ ดังนั้นการดำเนินการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับ ประชาชน ไม่ว่าจะเป็นองค์กรหรือหน่วยงานใดเป็นผู้ดำเนินการจัดสวัสดิการทั้งด้วยบริหารเองและ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องมองให้ครอบคลุมทุกด้านทุกมิติ และยึดฐานคิดที่ว่างานสวัสดิการเป็นกลไกใน การป้องกันหรือบรรเทาปัญหาถึงจะเรียกได้ว่าเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนอย่างแท้จริง

พิมพ์ล พลเวียง (2550 : 3) ทำการศึกษาพบว่าการจัดสวัสดิการสังคมของท้องถิ่นที่ ผ่านมาประสบปัญหาการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมที่สำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านงบประมาณและปัญหาด้านการบริหารจัดการ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

(1) ปัญหาด้านบุคลากร พบว่าท้องถิ่นยังขาดมืออาชีพขาดเจ้าหน้าที่เฉพาะทาง เช่น นักสังคมสงเคราะห์และนักพัฒนาชุมชน นอกจากนี้บุคลากรที่ถูกมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการทำงาน ด้านสวัสดิการสังคมและผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมยังขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่

(2) ปัญหาด้านงบประมาณ พบว่าท้องถิ่น มีงบประมาณน้อยค่อนข้างจำกัดในการดำเนินงาน เงินอุดหนุนจากส่วนราชการต่างๆ ที่ถ่ายโอนภารกิจมาให้มีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ประสบปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ นอกจากนี้พบว่าได้รับเงินโอนล่าช้าทำให้ประชาชนต้องรอนาน ซึ่งบางคนก็ไม่เข้าใจคอยติดตามทวงถาม และท้องถิ่นต้องใช้จ่ายเงินสำรองจ่ายไปก่อน

(3) ปัญหาด้านการบริหารจัดการ พบว่าท้องถิ่นมีขอบเขตความรับผิดชอบกว้างขวาง และมีงานมาก ภารกิจที่ส่วนราชการต่างๆ ถ่ายโอนมาให้ มีหลายภารกิจ กฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนการปฏิบัติก็มามากและยุ่งยากซับซ้อน บางอย่างไม่มี ความชัดเจนและยังขาดคู่มือ แนวทางในการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติประสบปัญหาในการดำเนินงาน บางแห่งแก้ปัญหาโดยการโทรศัพท์ไปหาหรือส่วนราชการที่รับผิดชอบภารกิจที่ถ่ายโอน หรือหาหรือกับท้องถิ่นจังหวัด บางแห่งหาหรือกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้ ยังพบว่าส่วนราชการที่ถ่ายโอนภารกิจให้ท้องถิ่นขาดการประชุมซักซ้อมแนวปฏิบัติในรายละเอียดการปฏิบัติงานตามภารกิจแต่ละด้าน อีกทั้งยัง ไม่มีการติดตามดูแลให้คำปรึกษา แนะนำ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ภารกิจที่ถ่ายโอน ส่งผลให้ผู้นำชุมชนขาดความเข้าใจในบทบาทภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนขาดความเข้าใจในสิทธิและบริการสวัสดิการ รวมทั้งขาดกลไกหลักในการประสานงานในส่วนภูมิภาค

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การจัดสวัสดิการสังคม โดยภาครัฐนั้นเป็นการช่วยเหลือเฉพาะหน้า บรรเทาทุกข์ชั่วคราว ไม่ได้มุ่งเน้นแก้ไขปัญหาเชิงระบบหรือโครงสร้างปัญหาในการดำเนินงานและวางแผนส่วนมากจะใช้ระบบสั่งการจากบนลงล่าง (ระพีพรธม คำหอม และคณะ, 2547 : 15) จึงทำให้ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนและไม่ทราบปัญหาที่แท้จริงทำให้ไม่สอดคล้องกันและท้องถิ่นส่วนใหญ่จะมองการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจมากกว่าปัญหาด้านสังคม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขวัญ สวงเสริมศรี (2551) ศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดพะเยาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพความเป็นอยู่ปัจจุบัน รวมทั้งปัญหาด้านต่างๆ ของผู้สูงอายุในชนบทของจังหวัดพะเยา และเพื่อศึกษาความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการทำงาน ด้านนันทนาการ และด้านบริการสังคม และเพื่อศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่าผู้สูงอายุ 397 รายส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 3,000 บาท อาศัยอยู่กับคู่สมรส บุตรหลาน บ้านที่อาศัยอยู่ส่วนใหญ่เป็นบ้านของตนเองผู้สูงอายุจะมีปัญหาในการเดินและลุกนั่งมากที่สุด บุตรหลานจะเป็นผู้ดูแลหลัก ผู้สูงอายุมีความสุขมากในการอยู่กับครอบครัวพบว่าความต้องการสวัสดิการสังคมด้านต่างๆ พบว่าอยู่ในระดับมาก ความต้องการด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องความรู้ในการดูแลสุขภาพ รองลงมาเป็นความต้องการด้านรายได้และการทำงาน โดยเฉพาะการจัดฝึกอาชีพและแหล่งเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพ

แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพะเยาพบว่าควรกำหนดบริบทในการจัดสวัสดิการสังคมในสอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุตามปัญหาและความต้องการ ควรมีแผนในการดำเนินงาน 4 แผนงาน ได้แก่ แผนงานให้บริการด้านสุขภาพอนามัย แผนงานส่งเสริมอาชีพหรือรายได้ แผนงานส่งเสริมการอยู่ร่วมกัน และแผนงานด้านบริการจัดการระบบพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยที่องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดหาของใช้ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตให้กับผู้สูงอายุ มีอาคารศูนย์เอนกประสงค์ภายในชุมชนและองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีบทบาทหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการบูรณาการด้านแผนงาน กิจกรรม งบประมาณ ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งมีการประเมินการจัดบริการสวัสดิการสังคมให้กับผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอ

ชาญวิทย์ บ่วงราบ (2551) ศึกษาเรื่องความต้องการการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในตำบลเสาชงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในตำบลเสาชงหิน พอสรุปได้ดังนี้ผู้สูงอายุในตำบลเสาชงหิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มีความความต้องการการได้รับสวัสดิการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการแพทย์และสาธารณสุข รองลงมาคือ ด้านที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และสาธารณสุขโรคและด้านการสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพ และการจัดการศพตามประเพณี ทั้งนี้เพราะผู้สูงอายุเป็นวัยชรา มีความเสื่อมสภาพทางสุขภาพ เป็นกลุ่มที่มีปัญหาด้านการเจ็บป่วย และการดำเนินชีวิตประจำวัน

ต้องการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษในปัจจัย 4 ทุกด้าน ทั้งทางด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค

นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า เมื่อเปรียบเทียบความต้องการ ผู้สูงอายุในตำบลเสาชง หิน มีความต้องการการ ได้รับสวัสดิการแตกต่างกันเมื่อจำแนกกลุ่มตามปริมาณเงินที่เหลือเก็บออม โดยผู้สูงอายุที่ไม่มีเงินเหลือเก็บมีความต้องการการ ได้รับสวัสดิการมากกว่าผู้สูงอายุที่มีเงินเหลือเก็บ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการศึกษาและข้อมูล ข่าวสาร และด้านการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพและการจัดการศพตามประเพณี ทั้งนี้เป็นเพราะเงินเป็น ปัจจัยสำคัญสำหรับผู้สูงอายุที่จำเป็นในการใช้จ่ายเพื่อดำรงชีวิตประจำวัน ผู้สูงอายุที่ไม่มีเงินเหลือเก็บ จึงต้องการได้รับการสนับสนุนสวัสดิการในด้านต่างๆ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีเงินออม

เกรียงศักดิ์ หอนงาม (2551) ศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลเพ็ญ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุและนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการเตรียม ความพร้อมของประชาชนก่อนเข้าสู่ผู้สูงอายุในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเพ็ญ ประชากรที่ ศึกษาเป็นผู้สูงอายุทั้งชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเพ็ญ จำนวน 673 คน ศึกษาในตัวอย่าง จำนวน 251 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และ จัดสรรตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านแบบสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้น นำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน จากนั้นนำไปทดลองใช้ในกลุ่ม ผู้สูงอายุ จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในภาษาและเนื้อหาของคำถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดย ใช้ความถี่และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ต้องการได้รับการจัดสวัสดิการสังคมอยู่ใน ระดับสูง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ความต้องการสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ความต้องการ สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุด้านนันทนาการ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความมั่นคง โดยมีความ ต้องการมากกว่าร้อยละ 90 ขึ้นไป

อารีญา แก้วเกต (2552) ศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์การ บริหารส่วนตำบลเนินทราย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการของผู้สูงอายุ 2) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วน ตำบลเนินทราย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 248 คน จากเจ้าหน้าที่ผู้บริหารสมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการ ชุมชนผู้สูงอายุ จำนวน 28 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละจากผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มี การศึกษาค่ำกว่าประถมศึกษา ไม่มีอาชีพ อาศัยอยู่กับบุตร มีที่พักอาศัยเป็นของตนเอง ด้านสุขภาพ

อนามัยส่วนใหญ่เป็นโรคปวดเมื่อยตามร่างกายความต้องการด้านการจัดสวัสดิการสังคม ด้านสุขภาพ อนามัยและร่างกาย พบว่าผู้สูงอายุมีความต้องการให้จัดตั้งศูนย์สาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุ ด้านรายได้พบว่าผู้สูงอายุต้องการให้มีบริการส่วนลดค่าโดยสาร ค่าบริการเข้าชมสถานที่ต่างๆ ด้านที่พักอาศัยพบว่าส่วนใหญ่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ด้านนันทนาการพบว่าต้องการจัดทัศนศึกษา ด้านส่งเสริมอาชีพพบว่ามีความต้องการสนับสนุนงบประมาณการลงทุนประกอบอาชีพ ด้านความมั่นคงทางสังคมพบว่าต้องการให้ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านปัญหาของการจัดสวัสดิการสังคม ส่วนใหญ่พบว่าเป็นปัญหาด้านบุคลากรแนวทางในการจัดสวัสดิการสังคมด้านบุคลากร พบว่าควรเป็นการให้อำนาจบุคลากรในการตัดสินใจ แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านส่งเสริมสุขภาพอนามัย ควรเป็นการอบรมให้ความรู้กับผู้สูงอายุ แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านรายได้ ควรอบรมให้ความรู้ และส่งเสริมอาชีพ แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ควรจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ให้กับผู้สูงอายุ แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านนันทนาการควรจัดให้มีบริการอย่างต่อเนื่อง แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแลและการคุ้มครองควรต้องจัดหางบประมาณในการสนับสนุน จัดหาบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถ แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านบริการเครือข่ายเกี่ยวพันควรแก้ไขด้วยการจัดให้มีบริการเยี่ยมบ้าน จัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ได้แก่ การอบรมให้ความรู้แก่บุคลากร แนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านสภาพจิตใจของผู้สูงอายุพบว่า ควรมีการอบรมให้ความรู้แก่ครอบครัวของผู้สูงอายุจะได้รู้จักวิธีการดูแลผู้สูงอายุ

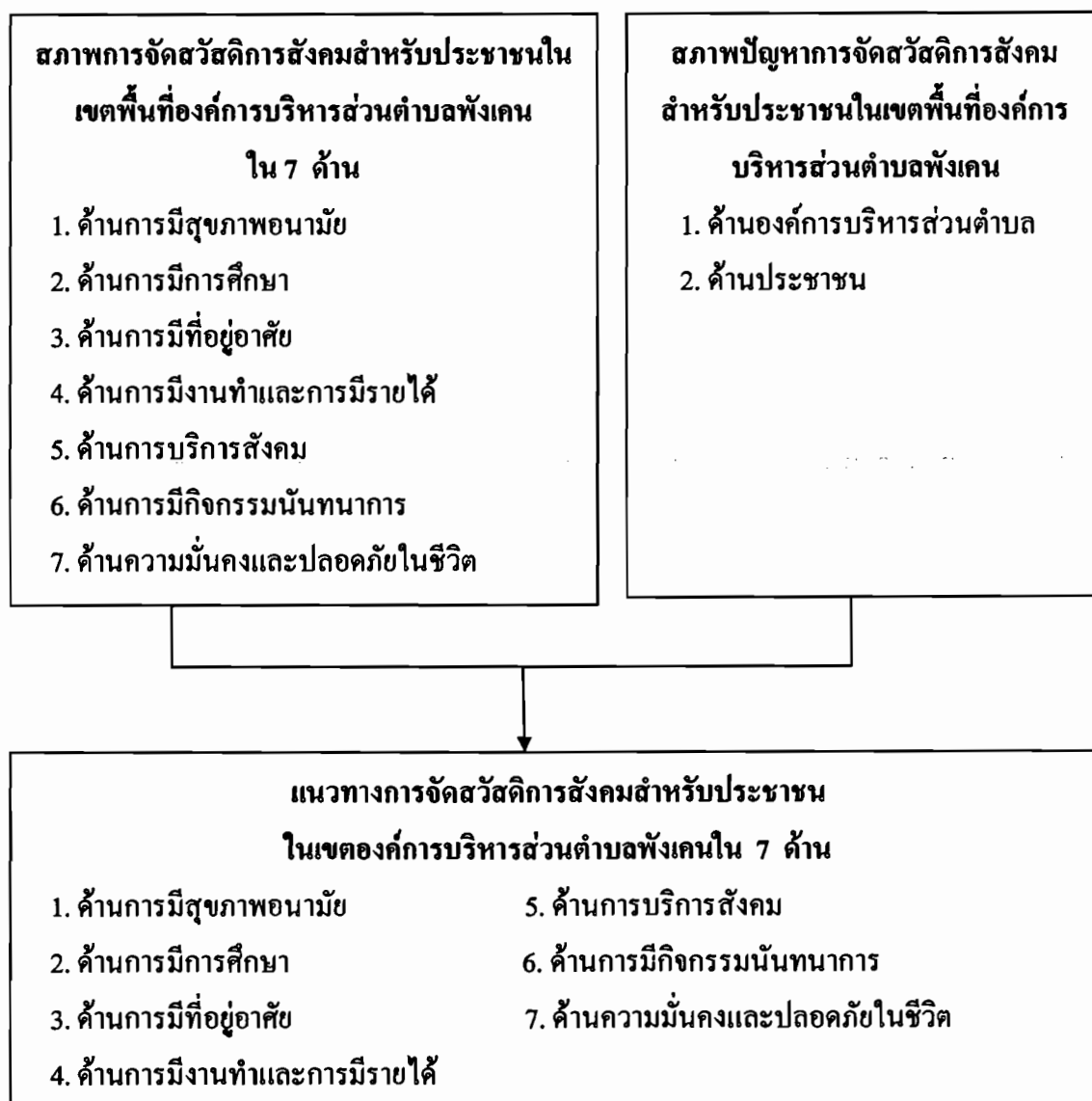
จินตนา วงศ์เชื่อน (2552) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชน ด้านสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมของเทศบาลตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมเทศบาลตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุสูงกว่า 60 ปีขึ้นไป ไม่ได้รับการศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพ และได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีความคิดเห็นว่าโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมมีความเหมาะสม/ระดับการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนเห็นว่าด้านการบริหารตรวจสอบสุขภาพมีความเหมาะสม/ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการด้านกิจกรรมนันทนาการ และด้านการประชาสัมพันธ์ โครงการตามลำดับ

ข้อเสนอแนะคือ ควรส่งเสริมอาชีพ อบรมอาชีพระยะสั้นให้ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ พร้อมสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียน ควรเพิ่มเบี้ยสงเคราะห์เพื่อการ ยังชีพ ควรโอนเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพเข้าบัญชีธนาคารหรือนำมาให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ที่บ้าน ควรมีโครงการออกเยี่ยมบ้าน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ควรบริหารเวลาให้มี ความรวดเร็วยิ่งขึ้น ควรอนุรักษ์และส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้าน ของผู้สูงอายุ เช่นการจักสาน และควรมีการสนับสนุนอุปกรณ์ในการสื่อสารในการฟัง ให้ผู้พิการทุกๆ 1 ปี เป็นต้น

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อ โครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมพบว่าประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ และที่ได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อ โครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านสวัสดิการ สังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาดูน จังหวัดอุบลราชธานี โดยได้ทำการศึกษาสภาพการจัดสวัสดิการสังคมของประชาชนในเขตตำบลพังเคนจากแนวคิดเรื่องขอบเขตของการจัดสวัสดิการสังคมของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ส่วนการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดสวัสดิการสังคมได้สร้างกรอบแนวคิดจากผลการศึกษาสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมท้องถิ่นของพิมพิมล พลเวียง และอารีธา แก้วเกตุ นอกจากนี้ได้นำแนวคิดปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมของคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ และระพีพรรณ คำหอม ส่วนการศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมการศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาดูน จังหวัดอุบลราชธานี โดยผู้ศึกษาได้นำหลักกระบวนการของการทำวิจัยแบบ Routine to Research มาใช้เป็นหลักในการศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานประจำวันและพัฒนาต่อยอดให้งานประจำวันนั้นมีมาตรฐานมีกฎเกณฑ์ในการทำงานที่เป็นระบบมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิดมาจากการจัดสวัสดิการสังคมของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงแรงงาน มาสร้างเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความต้องการในการ จัดสวัสดิการสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน ดังนี้

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาสภาพการจัดสวัสดิการสังคมในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับขอบเขตในการจัดสวัสดิการสังคมทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี การมี การศึกษาที่ดี การมีที่อยู่อาศัย การมีงานทำการมีรายได้ การมีกิจกรรมนันทนาการ การบริการสังคม และความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต

กรอบแนวคิดในการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดสวัสดิการสังคม ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิด สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสองประเด็น คือ

(1) ด้านองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน ได้แก่ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการ สังคมขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่งบประมาณที่ได้รับจัดสรรให้ไม่เพียงพอข้อจำกัดด้าน

งบประมาณและบุคลากรบุคลากรที่ถูกมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้และทักษะในการทำงานด้านสวัสดิการสังคมผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในงานจัดสวัสดิการสังคม ภารกิจมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมยังไม่ชัดเจน

(2) ด้านประชาชน ได้แก่ ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิและการได้รับสวัสดิการสังคม ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการจัดสวัสดิการสังคม ประชาชนได้รับบริการสวัสดิการสังคมไม่ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง ประชาชนไม่ให้ความสำคัญต่อการจัดสวัสดิการสังคม

(3) กรอบแนวคิดในการศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคม ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดจากแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมของหน่วยงานต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน คือการมีสุขภาพอนามัยที่ดี การมีการศึกษาที่ดี การมีที่อยู่อาศัย การมีงานทำ การมีรายได้ การมีกิจกรรมนันทนาการ การบริการสังคม และความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต

ซึ่งเมื่อทำการศึกษาสภาพการจัดสวัสดิการสังคมและสภาพปัญหาในการจัดสวัสดิการสังคมในเขตตำบลพังเคนแล้ว ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะสะท้อนให้เห็นข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนความต้องการของประชาชนในการจัดสวัสดิการสังคม แล้วนำผลที่ได้จากการศึกษามาเสนอผู้บริหารเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคนต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยผู้ศึกษาได้นำหลักกระบวนการของการทำวิจัยแบบ Routine to Research (R 2 R) มาใช้เป็นหลักในการศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานประจำวันและพัฒนาต่อยอดให้งานประจำมีมาตรฐานมีกฎเกณฑ์ในการทำงานที่เป็นระบบมากยิ่งขึ้น (เจ็ดชัย นพมณีjárสเลิศ , 2554 : 1) มีระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การจัดกระทำกับข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร การวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษากับประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี จำนวนทั้งสิ้น 2,805 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวหรือผู้แทนของแต่ละครัวเรือนซึ่งในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจะใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Yamane 1973 : 727-728) ได้จำนวนตัวอย่างที่ใช้สัมภาษณ์ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+N(d)^2}$$

$$\begin{aligned} N &= \text{จำนวนประชากรทั้งหมด} \\ &= 2,805 \text{ คน} \end{aligned}$$

d = ค่าสัดส่วนที่ยินยอมให้ข้อเท็จจริงข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีความคลาดเคลื่อนจากประชากรทั้งหมดได้ไม่เกินร้อยละ 5 (ค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05) หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

$$n = \text{ขนาดตัวอย่าง}$$

$$\text{แทนค่า } n = \frac{11,085}{1+11,085(0.05)^2}$$

$$N = 386$$

ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมคือ 386 ตัวอย่าง ซึ่งสามารถกระจายจำนวนกลุ่มตัวอย่างของจำนวนครอบครัวทั้งหมดจากองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน โดยใช้สูตร

$$n_1 = \frac{n \times N_1}{N}$$

เมื่อ N = จำนวนครัวเรือนทั้งหมด

N_1 = จำนวนครัวเรือนแต่ละหมู่บ้าน

n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนทั้งหมด

n_1 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างของครัวเรือนแต่ละหมู่บ้าน

ซึ่งสามารถหาค่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างของครัวเรือนจากองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคนได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกรายครัวเรือน

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนตัวอย่าง
บ้านสง่า	123	17
บ้านหนองหอย	100	14
บ้านศรีคุณ	206	28
บ้านพังเคน	230	32
บ้านนาคำ	109	15
บ้านโนนคุดม	109	15
บ้านโนนขุมคำ	288	40
บ้านค่านั้ง	267	37
บ้านค่านหม่วน	183	25
บ้านนาเวียง	119	16
บ้านหนองเมือง	161	22
บ้านหนองเต่า	161	22
บ้านป่าหลวง	104	14
บ้านทุ่งสว่าง	102	14
บ้านนาอุดม	211	29
บ้านโนนวัฒนา	119	16
บ้านโนนสมบูรณ์	65	9
บ้านโคกก่อง	78	11
บ้านเพชรเจริญ	70	9
รวม	2,805	386

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นตามกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการศึกษา โดยมีลักษณะดังนี้

ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้สถานภาพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยกำหนดคำถาม 7 ด้าน ได้แก่ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี การมีการศึกษาที่ดี การมีที่อยู่อาศัยที่ดี การมีงานทำและการมีรายได้ การบริการสังคมทั่วไป ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการมีกิจกรรมนันทนาการ โดย แต่ละข้อมี 2 ตัวเลือกให้ตอบว่าจัดหรือไม่จัด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยแบ่งเป็นระดับของปัญหาเป็น 5 ระดับ โดยเรียงจาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยกำหนดคำถามแบ่งเป็นด้านๆ ทั้งหมด 7 ด้าน ได้แก่ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี การมีการศึกษาที่ดี การมีที่อยู่อาศัยที่ดี การมีงานทำและการมีรายได้ การบริการสังคมทั่วไป ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการมีกิจกรรมนันทนาการ โดยแบ่งเป็นระดับของปัญหา 5 ระดับ โดยเรียงจาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดโดยให้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยไม่ซ้ำกับเนื้อหาในตอนที่ 3 ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ การมีสุขภาพอนามัยที่ดี การมีการศึกษาที่ดี การมีที่อยู่อาศัยที่ดี การมีงานทำและการมีรายได้ การบริการสังคมทั่วไป ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการมีกิจกรรมนันทนาการ

3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังนี้

3.3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้แก่ หลักและวิธีการสร้างแบบสอบถามแนวคิดการจัดสวัสดิการสังคม ขอบเขตของการจัดสวัสดิการสังคม

3.3.2 สร้างข้อคำถามตามกรอบแนวความคิดใช้ในการศึกษาในแต่ละด้าน

3.3.3 รวบรวมข้อคำถามในแต่ละด้านจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบให้คำแนะนำ

3.3.5 นำแบบสอบถามจากข้อที่ 3.3.4 มาปรับแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับประชาชนในเขตตำบลนาตาล อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานีซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้อามาตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของ

แบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของคอนบราค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.91 ซึ่งมีความเชื่อมั่นสูงสามารถนำไปใช้ศึกษาในครั้งนี้ได้

3.3.6 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้ทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยวิธีการจับฉลาก

3.4.2 ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามมาตรวจสอบจำนวน ได้คืนครบทุกชุด รวม 386 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การจัดการกระทำกับข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน จากแบบสอบถามซึ่งกำหนดการแปลความหมายของข้อมูลโดยผู้ศึกษากำหนดค่าของคำตอบคือ ถ้าตอบ “จัด” = 1 และ ถ้าตอบ “ไม่จัด” = 0 แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละตามวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคนเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามรูปแบบของ Likert's Scale ซึ่งจะมีให้เลือกคำตอบได้เพียงคำตอบเดียว

คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's Scale มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ (ความสำคัญ)	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามรูปแบบของ Likert's Scale ซึ่งจะมีให้เลือกคำตอบได้เพียงคำตอบเดียว

คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามรูปแบบของ Likert's Scale มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ (ความสำคัญ)	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

วิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้ได้ใช้ค่าเฉลี่ย \bar{X} ตามเกณฑ์คะแนนของแบบสอบถามส่วนที่ 3 และ 4 ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ระดับคะแนน	ความหมาย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	ระดับความสำคัญมากที่สุด
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	ระดับความสำคัญมาก
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	ระดับความสำคัญปานกลาง
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	ระดับความสำคัญน้อย

ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 ระดับความสำคัญน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชนในเขตตำบลพังโคน โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ตามวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนตามต้องการแล้วผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบความ สมบูรณ์ถูกต้องครบถ้วน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จาก แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติต่างๆ โดยใช้การประมวลผลข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คือ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Study) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 386 คน ได้รับกลับมา 386 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 และเป็นเพศชาย จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ส่วนใหญ่มีสถานะภาพสมรสแล้ว จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา มีสถานะภาพ โสด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 20.5 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 76 คิดเป็นร้อยละ 19.7 ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1 รองลงมาประกอบอาชีพส่วนตัว จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 ส่วนใหญ่มีรายได้ ต่ำกว่า 5,001 บาท จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมา มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวน และ ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	(n=386)	(100.0)
เพศ		
ชาย	189	49.0
หญิง	197	51.0
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	90	23.3
31 – 40 ปี	112	29.0
41 – 50 ปี	82	21.2

ตารางที่ 4.1 จำนวน และ ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
	(n=386)	(100.0)
51 – 60 ปี	56	14.6
60 ปี ขึ้นไป	46	11.9
สถานภาพ		
โสด	146	37.8
สมรส	193	50.0
หย่าร้าง	47	12.2
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	23	6.0
ประถมศึกษา	63	16.3
ม.3 หรือเทียบเท่า	76	19.7
ม.6หรือเทียบเท่า	79	20.5
อนุปริญญา/ปวส.	71	18.4
ปริญญาตรี	70	18.1
สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.0
อาชีพ		
ค้าขาย	38	9.8
เกษตรกร	255	66.1
รับจ้างทั่วไป	32	8.3
ลูกจ้าง	21	5.4
ธุรกิจส่วนตัว	40	10.4
รายได้		
ต่ำกว่า 5,001 บาท	186	48.2
5,001 – 10,000 บาท	120	31.1
10,001 – 15,000 บาท	62	16.1
15,001 บาทขึ้นไป	18	4.6

4.2 ผลของการศึกษาสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน

อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้พิจารณาจากสภาพการจัดสวัสดิการทั้ง 7 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 ด้านที่ 1 การมีการศึกษาที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาเห็นว่ามี的增加ปริมาณอาหารกลางวันให้เพียงพอแก่นักเรียนทุกคน คิดเป็นร้อยละ 99.0

4.2.2 ด้านที่ 2 การมีสุขภาพอนามัยที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการฝึกอบรมด้านสุขภาพหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการมีสุขภาพอนามัยที่ดี คิดเป็นร้อยละ 100 และรองลงมา มีการจัดที่รองรับขยะและจัดเก็บขยะจากบ้านเรือนและตลาด คิดเป็นร้อยละ 99.2

4.2.3 ด้านที่ 3 การมีที่อยู่อาศัยที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการตรวจสอบดูแลการก่อสร้างที่อยู่อาศัยของประชาชนให้มีความปลอดภัยถูกต้องหลักทางวิศวกรรม คิดเป็นร้อยละ 91.5 และรองลงมา มีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างราคาข่อมเยาในชุมชนตามความต้องการของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 91.2

4.2.4 ด้านที่ 4 การมีงานทำและการมีรายได้ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ การเพิ่มเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุและ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ คิดเป็นร้อยละ 96.4 และรองลงมาเห็นว่ามี การส่งเสริมกลุ่มอาชีพและกลุ่มออมทรัพย์ต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 93.3

4.2.5 ด้านที่ 5 การบริการสังคมทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการก่อสร้าง/ซ่อมแซม/ปรับปรุงบริการสาธารณสุข ปลอดภัย ถนน ไฟฟ้า ประปา คิดเป็นร้อยละ 87.0 และรองลงมาเห็นว่ามี การเผยแพร่ความรู้ ด้านกฎหมายต่างๆ ที่เข้าใจอย่างง่ายให้แก่ประชาชน คิดเป็นร้อยละ 85.2

4.2.6 ด้านที่ 6 การมีกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 86.2 และรองลงมาคือการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ในการเล่นกีฬาในแต่ละหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 76.9

4.2.7 ด้านที่ 7 ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน คิดเป็นร้อยละ 86.2 และรองลงมาคือ การมีทีมป้องกันภัยเกี่ยวกับยาเสพติด และเรื่องการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่งด้านการเงินหรือสิ่งของ เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 76.2 ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

ข้อที่	สภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน	จัด		ไม่จัด		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านที่ 1 การมีการศึกษาที่ดี							
1	การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพให้กับเยาวชน	378	97.9	8	2.1	386	100
2	การให้ทุนการศึกษาให้เด็กที่สมควรได้รับโอกาสทุกคน	381	98.7	5	1.3	386	100
3	การเพิ่มปริมาณนมให้เพียงพอกับความจำวนนักเรียนและควบคุมคุณภาพ	367	95.1	19	4.9	386	100
4	การเพิ่มปริมาณอาหารกลางวันให้เพียงพอแก่นักเรียนทุกคน	382	99.0	4	1.0	386	100
5	เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน	386	100.0	0	0.0	386	100
ด้านที่ 2 การมีสุขภาพอนามัยที่ดี							
1	การตรวจสุขภาพประจำปี	376	95.6	10	4.4	386	100
2	การสนับสนุนกิจกรรมออกกำลังกาย/จัดหาเครื่องมือเวชภัณฑ์ให้กับอสม.	378	97.9	8	2.1	386	100
3	การฝึกอบรมด้านสุขภาพหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการมีสุขภาพอนามัยที่ดี	386	100	0	0.0	386	100

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน
อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อที่	สภาพการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน	จัด		ไม่จัด		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4	การจัดให้มีตลาดสะอาดและ ร้านอาหารปลอดภัย	377	97.7	9	2.3	386	100
5	การจัดที่รองรับขยะและจัดเก็บขยะ จากบ้านเรือนและตลาด	383	99.2	3	0.8	386	100
ด้านที่ 3 การมีที่อยู่อาศัยที่ดี							
1	การจัดสรรที่ดินทำกินให้กับ ประชาชน	366	87.0	50	13.0	386	100
2	การจัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อสวัสดิการ ที่อยู่อาศัย เช่น สร้างหรือปรับปรุง บ้าน	329	85.2	57	14.8	386	100
3	การตรวจสอบดูแลการก่อสร้างที่อยู่ อาศัยของประชาชน ให้มีความ ปลอดภัยถูกหลักทางวิศวกรรม	353	91.5	33	8.5	386	100
4	การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง ราคาข่อมเขาในชุมชนตามความ ต้องการของประชาชน	352	91.2	61	8.8	386	100
5	การจัดให้มีบ้านพักสำหรับคนชรา และคนพิการและเด็กกำพร้า	325	84.2	61	15.8	386	100

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อที่	สภาพการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน	จัด		ไม่จัด		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านที่ 4 การมีงานทำและการมีรายได้							
1	การจัดฝึกอบรมพัฒนาทักษะอาชีพ อย่างต่อเนื่อง	336	87.0	50	13.0	386	100
2	การกู้ยืมเพื่อการไปลงทุนประกอบ อาชีพแบบไม่มีดอกเบี้ยหรือ ดอกเบี้ยต่ำ	233	60.4	153	39.6	386	100
3	การเพิ่มเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ และผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์	372	96.4	14	3.6	386	100
4	การส่งเสริมกลุ่มอาชีพและกลุ่ม ออมทรัพย์ต่างๆ	360	93.3	26	6.7	386	100
5	การจัดให้มีตลาดรองรับสำหรับ สินค้าในชุมชนหรือสินค้าท้องถิ่น	355	92.0	31	8.0	386	100
ด้านที่ 5 การบริการสังคมทั่วไป							
1	การจัดงานฅาปนกิจสงเคราะห์ สำหรับผู้ยากไร้	275	71.2	111	28.8	386	100
2	การเผยแพร่ความรู้ ด้านกฎหมาย ต่าง ๆ ที่เข้าใจอย่างง่ายให้แก่ ประชาชน	329	85.2	57	14.8	386	100
3	การก่อสร้าง/ซ่อมแซม/ปรับปรุง บริการสาธารณสุข โภค ถนน ไฟฟ้า ประปา	336	87.0	50	13.0	386	100
4	การบริการหนังสือพิมพ์ให้กับที่ อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	284	73.6	106	26.4	386	100

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังโคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อที่	สภาพการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน	จัด		ไม่จัด		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5	การช่วยเหลือด้านการเงินหรือ สิ่งของให้กับผู้มีรายได้น้อย	280	72.5	106	27.5	386	100
	ด้านที่ 6 การมีกิจกรรม นันทนาการ						
1	การจัดสถานที่ออกกำลังกาย กลางแจ้งประจำหมู่บ้านหรือ ชุมชน	282	73.1	104	26.9	386	100
2	การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ใน การเล่นกีฬาในแต่ละหมู่บ้าน	297	76.9	89	23.1	386	100
3	การมีเครื่องเล่นเพื่อเสริมทักษะ สำหรับสนามเด็กเล่นของหมู่บ้าน	295	76.4	91	23.6	386	100
4	การจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ชุมชนหรือท้องถิ่น	294	76.2	92	23.8	386	100
5	การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์วัฒนธรรม	333	86.2	53	13.8	386	100

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังโคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อที่	สภาพการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน	จัด		ไม่จัด		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านที่ 7 ความมั่นคงและปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน							
1	การประกันสังคมกรณีเกิดการ ว่างงาน	248	64.2	138	35.8	386	100
2	การมีทีมป้องกันภัยเกี่ยวกับ ยาเสพติด	294	76.2	92	23.8	386	100
3	การควบคุมตรวจสอบการเปิดปิด สถานบริการและกำหนดอายุผู้เข้า ใช้บริการอย่างเข้มงวด	293	75.9	93	24.1	386	100
4	การช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้น้อย และ ผู้ไร้ที่พึ่ง ด้านการเงินหรือสิ่งของ	294	76.2	92	23.8	386	100
5	การช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยให้ การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่าย เป็นเงิน	333	86.2	53	13.8	386	100

4.3 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจะพิจารณาจากสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคม 2 ด้าน ดังนี้ จากผลการศึกษาในภาพรวม ทั้ง 2 ด้าน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน ($\bar{X} = 4.23$) ซึ่งมากกว่า ด้านประชาชนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ระดับสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (N = 386)

สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับ ประชาชนในเขตตำบลพังเคน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	SD	การแปลผล
1. ปัญหาในด้านองค์การบริหารส่วนตำบล	4.23	6.07	มากที่สุด
2. ปัญหาในด้านประชาชน	3.88	5.77	มาก

เมื่อพิจารณา สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี ในรายละเอียด พบว่า

4.3.1 ปัญหาในด้านองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.37$) และรองลงมา คืองบประมาณที่ได้รับจัดสรรให้ไม่เพียงพอ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$)

4.3.2 ปัญหาในด้านประชาชน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ ในสิทธิและการได้รับสวัสดิการสังคม ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.98$) และรองลงมาคือ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการจัดสวัสดิการสังคม ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.96$) ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ร้อยละสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (N = 386)

สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลพังเคน	ร้อยละสภาพปัญหา					\bar{X}	SD	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ด้านองค์การบริหารส่วนตำบล พังเคน								
1.1 บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้าน สวัสดิการสังคมขาดความชัดเจน ในบทบาทหน้าที่	70.0	11.1	8.8	6.5	3.6	4.37	5.75	มากที่สุด
1.2 งบประมาณที่ได้รับจัดสรร ให้ไม่เพียงพอ	70.0	10.1	9.8	5.7	4.4	4.36	5.90	มากที่สุด
1.3 ข้อยกจำกัดด้านงบประมาณและ บุคลากร	70.5	8.0	11.4	5.7	4.4	4.35	5.96	มากที่สุด
1.4 บุคลากรที่ถูกมอบหมาย ให้ปฏิบัติงานด้านการจัด สวัสดิการสังคมขององค์การ บริหารส่วนตำบลขาดความรู้ และทักษะในการทำงานด้าน สวัสดิการสังคม	60.0	14.6	15.3	6.2	3.9	4.21	5.93	มากที่สุด
1.5 ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญ ในงานจัดสวัสดิการสังคม	60.0	9.2	20.7	7.0	3.1	4.16	6.00	มาก
1.6 ภารกิจมีความซ้ำซ้อนกับ หน่วยงานอื่น	60.0	7.9	17.1	10.9	4.1	4.09	6.49	มาก
1.7 แนวทางในการปฏิบัติ งานด้านสวัสดิการสังคมยัง ไม่ชัดเจน	60.0	6.6	18.7	11.4	3.4	4.08	6.43	มาก
เฉลี่ย						4.23	6.07	มากที่สุด

ตารางที่ 4.4 ร้อยละสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ) (N = 386)

สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน	ระดับสภาพปัญหา					\bar{X}	SD	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
2. ด้านประชาชน								
2.1 ประชาชนขาดความรู้ความ เข้าใจในสิทธิและการได้รับสวัสดิการ สังคม	50.9	10.0	29.0	6.5	3.6	3.98	6.09	มาก
2.2 ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็นในการจัด สวัสดิการสังคม	45.5	20.0	24.4	5.4	4.7	3.96	5.99	มาก
2.3 ประชาชนได้รับบริการ สวัสดิการสังคมไม่ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง	50.8	6.2	32.9	6.7	3.4	3.94	6.45	มาก
2.4 ประชาชนไม่ให้ความสำคัญต่อ การจัดสวัสดิการสังคม	50.5	6.2	33.2	5.7	4.4	3.93	6.25	มาก
2.5 ผู้นำแต่ละชุมชนขาดความเข้าใจ ในบทบาทภารกิจขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	46.9	4.7	36.6	8.3	3.9	3.84	6.19	มาก
2.6 ประชาชนเห็นว่า เป็นเรื่องที่ ทำไม่ได้จึงไม่ให้ความร่วมมือ	37.8	6.7	41.2	9.6	4.7	3.63	3.63	มาก
เฉลี่ย						3.88	5.77	มาก

4.4 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดตาล จังหวัดอุบลราชธานี

ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจะพิจารณาจากการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน ดังนี้

จากการศึกษาทั้ง 7 ด้าน ในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดตาล จังหวัดอุบลราชธานี ใน 7 ด้าน พบว่า แนวทางในการจัดสวัสดิการสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าต้องการความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$) และการมีกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$) รองลงมาเป็นด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$) และการมีการศึกษาที่ดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$) ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ระดับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในแต่ละด้าน ในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดตาล จังหวัดอุบลราชธานี

แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตตำบลพังเคน	ระดับความคิดเห็น		การแปลผล
	\bar{X}	SD	
1. ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	4.96	1.30	มากที่สุด
2. การมีกิจกรรมนันทนาการ	4.96	1.23	มากที่สุด
3. การมีสุขภาพอนามัยที่ดี	4.95	1.44	มากที่สุด
4. การมีการศึกษาที่ดี	4.95	1.58	มากที่สุด
5. การบริการสังคมทั่วไป	4.95	1.31	มากที่สุด
6. การมีงานทำและการมีรายได้	4.93	1.57	มากที่สุด
7. การมีที่อยู่อาศัยที่ดี	4.90	1.98	มากที่สุด

เมื่อได้ทำการศึกษารายละเอียดแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนแต่ละด้านในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดตาล จังหวัดอุบลราชธานีแต่ละด้าน พบว่า

4.6.1 ด้านที่ 1 ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าแนวทางที่ควรจัดสวัสดิการสังคม คือ ควรให้มีการช่วยเหลือบรรเทาปัญหาแก่ผู้ประสบภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.99$) รองลงมาเป็นเรื่องควรมี

การควบคุมตรวจสอบการเปิดปิดสถานบริการและกำหนดอายุผู้เข้าใช้บริการอย่างเข้มงวด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$)

4.6.2 ด้านที่ 2 การมีกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าแนวทางที่ควรจัดสวัสดิการสังคม คือ ควรจัดสถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้งประจำหมู่บ้านหรือชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$) รองลงมาเป็นเรื่องการจัดการแข่งขันกีฬาภายในชุมชนหรือท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$)

4.6.3 ด้านที่ 3 การมีสุขภาพอนามัยที่ดี พบว่า ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าแนวทางที่ควรจัดสวัสดิการสังคม คือ ควรมีการจัดบริการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$) รองลงมาเป็นเรื่องควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านสุขภาพหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการมีสุขภาพอนามัยที่ดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$)

4.6.4 ด้านที่ 4 การมีการศึกษาที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าแนวทางที่ควรจัดสวัสดิการสังคม คือ ควรให้เด็กได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$) รองลงมาเป็นเรื่องควรจัดให้มีทุนการศึกษาให้เด็กที่สมควรได้รับโอกาสทุกคน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$)

4.6.5 ด้านที่ 5 การบริการสังคมทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าแนวทางที่ควรจัดสวัสดิการสังคม คือ ควรให้บริการหนังสือพิมพ์ให้กับที่อ่านหนังสือประจำ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมาเป็นเรื่องควรมีการเผยแพร่ความรู้ ด้านกฎหมายต่างๆ ที่เข้าใจอย่างง่ายให้แก่ประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$)

4.6.6 ด้านที่ 6 การมีงานทำและการมีรายได้ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าแนวทางที่ควรจัดสวัสดิการสังคม คือ ควรจัดให้มีตลาดรองรับสำหรับสินค้าในชุมชนหรือสินค้าท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$) รองลงมาเป็นเรื่องควรมีการส่งเสริมกลุ่มอาชีพและกลุ่มออมทรัพย์ต่างๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$)

4.6.7 ด้านที่ 7 การมีที่อยู่อาศัยที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าแนวทางที่ควรจัดสวัสดิการสังคม คือ ควรให้มีการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$) รองลงมาเป็นเรื่องควรให้มีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างราคาขอมหาในชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$) ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.6 ร้อยละแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (N = 386)

แนวทางการจัดสวัสดิการ สังคมสำหรับประชาชนใน เขตตำบลพังเคน	ร้อยละความคิดเห็น					\bar{X}	SD	การ แปลผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ด้านความมั่นคงและ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน								
1.1 ควรให้มีการ ช่วยเหลือบรรเทาปัญหา แก่ผู้ประสบภัย โดยให้การ ช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่าย เป็นเงิน	98.7	1.3	0.0	0.0	0.0	4.99	0.59	มากที่สุด
1.2 ควรมีการตั้งจุดตรวจ ประจำชุมชน	97.2	2.3	0.5	0.0	0.0	4.97	1.06	มากที่สุด
1.3 ควรมีการควบคุม ตรวจสอบการเปิดปิดสถาน บริการและกำหนดอายุผู้เข้า ใช้บริการอย่างเข้มงวด	97.7	1.0	1.3	0.0	0.0	4.96	1.28	มากที่สุด
1.4 ควรมีการช่วยเหลือ ผู้ที่มีรายได้น้อย และผู้ไร้ ที่พึ่ง และ ผู้ประสบปัญหา ทางสังคมกรณีฉุกเฉิน ด้านการเงิน หรือสิ่งของ	96.9	1.0	2.1	0.0	0.0	4.95	1.57	มากที่สุด
1.5 ควรจัดให้มีทีมป้องกัน ภัยเกี่ยวกับยาเสพติด	96.4	1.0	2.6	0.0	0.0	4.94	1.72	มากที่สุด
1.6 ควรจัดให้มี ประกันสังคมกรณีเกิดการ ว่างงาน	96.1	2.1	1.8	0.0	0.0	4.94	1.55	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.96	1.30	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 ร้อยละแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังโคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ) (N = 386)

แนวทางการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชนใน เขตตำบลพังโคน	ร้อยละความคิดเห็น					\bar{X}	SD	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
2. การมีกิจกรรมนันทนาการ								
2.1 ควรจัดการแข่งขันกีฬา ภายในชุมชนหรือท้องถิ่น	98.2	1.3	0.5	0	0	4.98	0.93	มากที่สุด
2.2 ควรมีการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม	97.7	1.6	0.8	0	0	4.98	0.77	มากที่สุด
2.3 ควรจัดสถานที่ออกกำลังกาย กลางแจ้งประจำหมู่บ้าน หรือชุมชน	98.4	1.6	0	0	0	4.98	0.65	มากที่สุด
2.4 ส่งเสริมกิจกรรมระหว่าง ครอบครัว โรงเรียน และวัด ร่วมกัน	96.9	1.8	0.8	0.5	0	4.95	1.58	มากที่สุด
2.5 ควรมีเครื่องเล่นเพื่อเสริม ทักษะสำหรับสนามเด็กเล่นของ หมู่บ้าน	96.4	0.8	2.6	0.3	0	4.94	1.75	มากที่สุด
2.6 ควรมีการสนับสนุนด้าน วัสดุอุปกรณ์ในการเล่นกีฬาใน แต่ละหมู่บ้าน	96.6	1.3	1.8	0.3	0	4.94	1.71	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.96	1.23	มากที่สุด
3. การมีสุขภาพอนามัยที่ดี								
3.1 ควรมีการจัดบริการตรวจ สุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	98.4	1.6	0.0	0	0	4.98	0.65	มากที่สุด
3.2 ควรมีกิจกรรมออกกำลังกาย/ จัดหาเครื่องมือเวชภัณฑ์ ให้แก่ อสม.	96.6	0.8	2.6	0	0	4.97	1.72	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 ร้อยละแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (N = 386) (ต่อ)

แนวทางการจัดสวัสดิการ สังคมสำหรับประชาชนใน เขตตำบลพังเคน	ร้อยละความคิดเห็น					\bar{X}	SD	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
3.3 ควรมีการฝึกอบรม ให้ความรู้ด้านสุขภาพหรือ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใน การมีสุขอนามัยที่ดี	97.4	2.6	0.0	0	0	4.97	0.82	มากที่สุด
3.4 ควรจัดที่รองรับขยะ และจัดเก็บขยะจาก บ้านเรือนและตลาด	96.1	1.0	2.8	0	0	4.93	1.78	มากที่สุด
3.5 ควรมีการจัดทำ เอกสารประชาสัมพันธ์เรื่อง ของการดูแลสุขภาพและ อนามัย	96.1	0.3	3.1	0.5	0	4.92	2.11	มากที่สุด
3.6 ควรจัดให้มีตลาดที่ สะอาดและร้านอาหารที่ ปลอดภัย	90.4	9.6	0.0	0	0	4.90	1.53	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.95	1.44	มากที่สุด
4. การมีการศึกษาที่ดี								
4.1 ควรให้เด็กได้รับ การศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน	96.9	0.8	2.1	0.3	0	4.96	1.73	มากที่สุด
4.2 ควรจัดให้มี ทุนการศึกษาให้เด็กที่ สมควรได้รับ โอกาสทุกคน	96.8	2.4	0.8	0	0	4.96	1.21	มากที่สุด
4.3 ควรจัดการศึกษาอย่าง มีคุณภาพให้กับเยาวชน	96.6	3.1	0.3	0	0	4.96	1.06	มากที่สุด
4.4 ควรเพิ่มปริมาณ อาหารกลางวันให้เพียงพอ กับนักเรียนทุกคน	96.6	1.3	1.6	0.5	0	4.94	1.78	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 ร้อยละแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (N = 386) (ต่อ)

แนวทางการจัดสวัสดิการ สังคมสำหรับประชาชนใน เขตตำบลพังเคน	ร้อยละความคิดเห็น					\bar{X}	SD	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
4.5 ควรเพิ่มปริมาณนม ให้เพียงพอกับความจำนวน นักเรียนและควบคุมคุณภาพ	96.1	0.8	2.3	0.8	0	4.92	2.11	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.95	1.58	มากที่สุด
5. ด้านการบริการสังคม ทั่วไป								
5.1 ควรให้บริการ หนังสือพิมพ์ให้กับที่อ่าน หนังสือประจำหมู่บ้าน	100	0	0	0	0	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 ควรมีการเผยแพร่ ความรู้ ด้านกฎหมายต่างๆ ที่เข้าใจอย่างง่ายให้แก่ ประชาชน	97.4	2.6	0	0	0	4.97	0.82	มากที่สุด
5.3 ควรมีการสร้าง/ซ่อม แซม/ปรับปรุงสาธารณูปโภค ถนน ไฟฟ้า ประปา	96.9	1.0	1.8	0.3	0	4.95	1.69	มากที่สุด
5.4 ควรมีการจัดงบประมาณ ซ่อมแซมบ้านให้กับผู้มี รายได้น้อย	96.6	1.3	2.1	0	0	4.95	1.59	มากที่สุด
5.5 ควรช่วยเหลือด้าน การเงินหรือสิ่งของให้กับผู้ มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่ง และ ผู้ประสบปัญหาทาง สังคมกรณีฉุกเฉิน	96.1	1.0	2.1	0.8	0	4.92	2.07	มากที่สุด
5.6 ควรมีการจัดงาน ฅาปนกิจสงเคราะห์สำหรับ ผู้ยากไร้	90.4	8.8	0.8	0	0	4.90	1.71	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.95	1.31	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 ร้อยละแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน
อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี (N = 386) (ต่อ)

แนวทางการจัดสวัสดิการ สังคมสำหรับประชาชนใน เขตตำบลพังเคน	ร้อยละความคิดเห็น					\bar{X}	SD	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
6. การมีงานทำและการมี รายได้								
6.1 ควรจัดให้มีตลาด รองรับสำหรับสินค้าใน ชุมชนหรือสินค้าท้องถิ่น	97.7	2.3	0	0	0	4.98	0.78	มากที่สุด
6.2 ควรมีการหาอาชีพ เสริมให้กับชุมชน	96.4	2.6	1.0	0	0	4.95	1.31	มากที่สุด
6.3 ควรมีการส่งเสริม กลุ่มอาชีพและกลุ่มออม ทรัพย์ต่างๆ	96.1	3.1	0.8	0	0	4.95	1.28	มากที่สุด
6.4 ควรให้มีเงินกู้ยืมเพื่อ การไปลงทุนประกอบ อาชีพแบบ ไม่มีดอกเบี้ย หรือดอกเบี้ยต่ำ	95.3	1.3	2.8	0.5	0	4.91	2.24	มากที่สุด
6.5 ควรให้มีการจัด อบรมพัฒนาทักษะอาชีพ อย่างต่อเนื่อง	90.9	6.3	2.3	0.5	0	4.88	2.23	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.93	1.57	มากที่สุด
7. การมีที่อยู่อาศัยที่ดี								
7.1 ควรให้มีการ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ ก่อสร้างรายย่อยใน ชุมชน	95.9	2.8	1.0	0.3	0	4.94	1.57	มากที่สุด
7.2 ควรให้มีการจัดสรร ที่ดินทำกินให้กับประชาชน	96.4	0.8	2.0	0.5	0	4.93	1.94	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 ร้อยละแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี (N = 386) (ต่อ)

แนวทางการจัดสวัสดิการ สังคมสำหรับประชาชนใน เขตตำบลพังเคน	ร้อยละความคิดเห็น					\bar{X}	SD	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
7.3 ควรมีการปรับปรุง ทัศนชุมชนให้น่าอยู่	95.1	1.0	3.1	0.5	0.3	4.90	2.41	มากที่สุด
7.4 ควรให้มีการ ตรวจสอบดูแลการ ก่อสร้างที่อยู่อาศัยให้มี ความปลอดภัยถูกต้องหลักทาง วิศวกรรม	91.4	7.6	0.8	0.3	0	4.90	1.64	มากที่สุด
7.5 ควรให้มีกองทุน กู้ยืมเพื่อสวัสดิการที่อยู่ อาศัย เช่น สร้างบ้านหรือ ซ่อมแซมปรับปรุงบ้าน	90.4	7.3	2.1	0.3	0	4.88	1.97	มากที่สุด
7.6 ควรจัดให้มี บ้านพักสำหรับคนชรา และคนพิการและเด็ก กำพร้า	90.9	5.5	3.1	0.5	0	4.87	2.35	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.90	1.98	มากที่สุด

4.5 ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม

4.5.1 ด้านการมีสุขภาพอนามัย ต้องการให้มีการสนับสนุนกิจกรรมออกกำลังกาย
ต้องการให้ตลาดที่สะอาดและมีร้านอาหารที่ปลอดภัยและควรจัดที่รองรับขยะและจัดเก็บขยะจาก
บ้านเรือนและตลาด

4.5.2 ด้านการมีการศึกษา ต้องการให้จัดให้มีทุนการศึกษาให้เด็กที่สมควรได้รับโอกาส
ทุกคน ให้เด็กได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนและเพิ่มปริมาณมให้เพียงพอกับความจำนวน
นักเรียนและควบคุมคุณภาพ

4.5.3 ด้านการมีที่อยู่อาศัย ต้องการให้กองทุนกู้ยืมเพื่อสวัสดิการที่อยู่อาศัย เช่น สร้างบ้านหรือซ่อมแซมปรับปรุงบ้าน สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างราคาข่อมเขาในชุมชนและบ้านพักสำหรับคนชราและคนพิการและเด็กกำพร้า

4.5.4 ด้านการมีงานทำและการมีรายได้ ต้องการให้มีเงินกู้ยืมเพื่อการไปลงทุนประกอบอาชีพแบบไม่มีดอกเบี้ยหรือดอกเบี้ยต่ำ จัดให้มีตลาดรองรับสำหรับสินค้าในชุมชนหรือสินค้าท้องถิ่นและควรมีการส่งเสริมกลุ่มอาชีพและกลุ่มออมทรัพย์

4.5.5 ด้านการบริการสังคมทั่วไป ต้องการให้มีการสร้าง/ซ่อมแซม/ปรับปรุงบริการสาธารณูปโภค ถนน ไฟฟ้า ประปา ช่วยเหลือด้านการเงินหรือสิ่งของให้กับผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง และผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉินและมีการจัดงานฌาปนกิจสงเคราะห์สำหรับผู้ยากไร้

4.5.6 ด้านนันทนาการ ต้องการให้มีการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ในการเล่นกีฬาในแต่ละหมู่บ้าน จัดสถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้งประจำหมู่บ้านหรือชุมชนและจัดการแข่งขันกีฬาภายในชุมชนหรือท้องถิ่น

4.5.7 ด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ต้องการให้มีการช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่ง และ ผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉินด้านการเงิน หรือสิ่งของมีการช่วยเหลือบรรเทาปัญหาแก่ผู้ประสบภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงินและควบคุมตรวจสอบการเปิดปิดสถานบริการ และกำหนดอายุผู้เข้าใช้บริการอย่างเข้มงวด ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละผู้ตอบแบบสอบถามข้อเสนอแนวทางการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน (N = 386)

ข้อเสนอแนวทางการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน	จำนวน	ร้อยละ
1. ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	30	7.77
2. การมีกิจกรรมนันทนาการ	20	5.18
3. การมีสุขภาพอนามัยที่ดี	24	6.21
4. การมีการศึกษาที่ดี	30	7.77
5. การบริการสังคมทั่วไป	30	7.77
6. การมีงานทำและการมีรายได้	25	6.47
7. การมีที่อยู่อาศัยที่ดี	15	3.88

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการ จัดสวัสดิการสังคม เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการสวัสดิการสังคม และเพื่อศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีประชากร คือ หัวหน้าครัวเรือนในเขตพื้นที่การปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน จำนวน 2,805 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนในแต่ละหมู่บ้านจำนวน 386 คน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Study) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 386 คน ได้รับกลับมา 386 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนในแต่ละหมู่บ้าน จำนวน 386 คน ในส่วนข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่และใช้สถิติร้อยละ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงร้อยละ 51.0 อายุระหว่าง 30 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.0 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 50.0 ระดับการศึกษา ม. 6 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 20.5 อาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 66.1 รายได้ต่ำกว่า 5,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.2

5.1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพการ จัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

5.1.2.1 ด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่สภาพการ จัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการฝึกอบรมด้านสุขภาพหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการมีสุขภาพอนามัยที่ดี

5.1.2.2 ด้านการมีการศึกษาที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน

5.1.2.3 ด้านการมีที่อยู่อาศัยที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการตรวจสอบดูแลการก่อสร้างที่อยู่อาศัยของประชาชนให้มีความปลอดภัยถูกต้องหลักทางวิศวกรรม

5.1.2.4 ด้านการมีงานทำและการมีรายได้ พบว่าส่วนใหญ่มีสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการเพิ่มเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุและผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์

5.1.2.5 ด้านการบริการสังคมทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการก่อสร้าง/ซ่อมแซม/ปรับปรุงบริการสาธารณูปโภค ถนน ไฟฟ้า ประปา

5.1.2.6 ด้านการมีกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม

5.1.2.7 ด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน

5.1.3 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี

5.1.3.1 ด้านองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน พบว่าส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคนคือ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่

5.1.3.2 ด้านประชาชน พบว่าส่วนใหญ่ มีสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิและการได้รับสวัสดิการสังคม

5.1.4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล จังหวัดอุบลราชธานี

5.1.4.1 ด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดีพบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน ควรมีการจัดบริการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

5.1.4.2 ด้านการมีการศึกษาที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ ควรให้เด็กได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทุกคน

5.1.4.3 ด้านการมีที่อยู่อาศัยที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ ควรให้มีการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชน

5.1.4.4 ด้านการมีงานทำและการมีรายได้ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ ควรจัดให้มีตลาดรองรับสำหรับสินค้าในชุมชนหรือสินค้าท้องถิ่น

5.1.4.5 ด้านการบริการสังคมทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ ควรให้บริการหนังสือพิมพ์ให้กับที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

5.1.4.6 ด้านการมีกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคนคือ ควรจัดสถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้งประจำหมู่บ้านหรือชุมชน

5.1.4.7 ด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือควรให้มีการช่วยเหลือบรรเทาปัญหาแก่ผู้ประสบภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 สภาพการ จัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาบ จังหวัดอุบลราชธานี

5.2.1.1 ด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดีพบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการ จัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการฝึกอบรมด้านสุขภาพหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการมีสุขภาพอนามัยที่ดีสอดคล้องกับคำกล่าวของ ศรีทัตติม พานิชพันธ์ (2525 : 2) กล่าวว่า การมีวิถีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ที่ราบรื่นมั่นคงตลอดจนการกินคือผู้ดีมีมาตรฐานในการครองชีพสูงขึ้น มีสุขภาพและอนามัยที่ดี สวัสดิการของแต่ละบุคคลประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ คือ สวัสดิการหรือความสมบูรณ์ทางด้านร่างกาย (สุขภาพอนามัย) ความสมบูรณ์ทางวัตถุ (ความรุ่งเรือง) และความสมบูรณ์ทางจิตใจ (สุขภาพจิต) องค์ประกอบทั้ง 3 ประการ นี้จะทำให้ชีวิตมีความสุขได้ในสังคม

5.2.1.2 ด้านการมีการศึกษาที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการ จัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐานทุกคน สอดคล้องกับคำกล่าวของ วันทนีย์ วาสิกะสิน (2543 : 2) กล่าวว่า การกินคืออยู่ดี ของทุกคน ไม่เฉพาะผู้ยากไร้เท่านั้น คนทุกคนที่เกิดมาในโลกนี้ตามปรัชญาสากลขององค์การ สหประชาชาติในเรื่องสิทธิมนุษยชน กำหนดว่า คนทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนองในความ ต้องการพื้นฐาน อันเป็นสิทธิที่ทุกคนจะต้องได้รับและเป็นหน้าที่ของรัฐจะต้องจัดบริการต่างๆ ไว้ให้ และความต้องการขั้นพื้นฐานนั้นคือ อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค

5.2.1.3 ด้านการมีที่อยู่อาศัยที่ดี พบว่า ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการตรวจสอบดูแลการก่อสร้าง ที่อยู่อาศัยของประชาชนให้มีความปลอดภัยถูกต้องหลักทางวิศวกรรม สอดคล้องกับคำกล่าวของ วันทนีย์ วาสิกะสิน (2543 : 2) กล่าวว่า การกินคืออยู่ดี ของทุกคนไม่เฉพาะผู้ยากไร้เท่านั้น คนทุกคน ที่เกิดมาในโลกนี้ตามปรัชญาสากลขององค์การสหประชาชาติในเรื่องสิทธิมนุษยชนกำหนดว่าคน ทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนองในความต้องการพื้นฐานอันเป็นสิทธิที่ทุกคนจะต้องได้รับและ เป็นหน้าที่ของรัฐจะต้องจัดบริการต่างๆ ไว้ให้ และความต้องการขั้นพื้นฐานนั้นคือ อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค

5.2.1.4 ด้านการมีงานทำและการมีรายได้ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการเพิ่มเบี้ยยังชีพ ให้กับผู้สูงอายุและผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ สอดคล้องกับคำกล่าวของ จินตนา วงศ์เขื่อน (2551) กล่าวว่า ควรเพิ่มเบี้ยสงเคราะห์เพื่อการยังชีพให้กับผู้สูงอายุ และสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทศนีย์ ลักษณ์าภิชน (2545 : 14) กล่าวว่า ระบบการจัดบริการสังคมเพื่อป้องกันปัญหาทางสังคมและ พัฒนาสังคมรวมทั้งการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมเพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตได้ใน ระดับมาตรฐาน บริการดังกล่าวจะต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการ พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านการศึกษา การมีสุขภาพอนามัย การมีที่อยู่ อาศัย การมีงานทำ การมีรายได้ การมีสวัสดิการแรงงาน การมีความมั่นคงทางสังคม นันทนาการ และบริการสังคมทั่วไป โดยระบบบริการสังคมต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิที่ ประชาชนต้องได้รับและ มีส่วนร่วมในระบบการจัดบริการสังคมในทุกระดับ

5.2.1.5 ด้านการบริการสังคมทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการก่อสร้าง/ซ่อมแซม/ ปรับปรุงบริการ สาธารณูปโภค ถนน ไฟฟ้า ประปา สอดคล้องกับคำกล่าวของคณะกรรมการ ส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545 - 2549) กล่าวว่า การให้บริการแก่ประชาชน

โดยเฉพาะผู้คนยากจน ผู้ด้อย โอกาส และกลุ่มเป้าหมายพิเศษเพื่อช่วยสร้างเสริม การมีคุณภาพชีวิตที่ดี ช่วยพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างเป็นสุขตามควรแก่อัตภาพ

5.2.1.6 ด้านการมีกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม สอดคล้องกับคำกล่าวของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545 - 2549) กล่าวว่า ประชาชนมีกิจกรรมนันทนาการเพื่อการบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจอย่างมีคุณภาพ โดยกิจกรรมนันทนาการนั้นๆ ไม่เป็นการทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่ผิดศีลธรรม และ ไม่ผิดกฎหมายไม่เป็นการเอารัดเอาเปรียบ กดขี่ข่มเหง หรือละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในกลุ่มอื่นๆ

5.2.1.7 ด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ มีการช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน สอดคล้องกับคำกล่าวของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545 - 2549) กล่าวว่า การให้บริการแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้คนยากจน ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเป้าหมายพิเศษเพื่อช่วยสร้างเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดี ช่วยพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขตามควรแก่อัตภาพ

5.2.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดา จังหวัดอุบลราชธานี

5.2.2.1 ด้านองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมขาดความชัดเจนในบทบาท ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและคำกล่าวของ พิมพิมล พลเวียง (2550) ; อารีธา แก้วเกตุ (2552) ซึ่งกล่าวไว้ว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน

5.2.2.2 ด้านประชาชน พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน คือ ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในสิทธิและการได้รับสวัสดิการสังคม

5.2.3 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดา จังหวัดอุบลราชธานี

แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมทั้ง 7 ด้าน ในภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่ ประชาชนมีความต้องการการจัดสวัสดิการสังคมในทุก ๆ ด้านอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าว

ของ เกียรติศักดิ์ หอนงาม (2551) และชาญวิทย์ บ่วงราบ (2551) และขวัญ เฉลิมศรี (2551) ซึ่งได้กล่าวว่า ประชาชนผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความต้องการสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2.3.1 ด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดี พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน ส่วนใหญ่ ควรมีการจัดบริการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง สอดคล้องกับคำกล่าวของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545 - 2549) กล่าวว่า ประชาชนพึงได้รับการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ การรักษา พยาบาล การส่งเสริม และพัฒนาสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน โดยประชาชน ไม่ว่า เพศใด อายุวัยใดเชื้อชาติใด ศาสนาใด อยู่ในภูมิภาคใด หรืออยู่ในวัฒนธรรมใด มีความสนใจในทางการเมือง มีแบบแผนการดำรงชีวิตเช่นใดหรือมีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมในระดับชั้นใดก็ตาม พึงได้รับการสวัสดิการสังคม ด้านสุขภาพอนามัยที่ได้มาตรฐาน อย่างทั่วถึง เสมอภาคเป็นธรรม สอดคล้องกับ ความต้องการและสถานการณ์ ปัญหาของบุคคล กลุ่มบุคคลและประชาชน อีกทั้งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จินตนา วงศ์เชื่อน (2552) ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการด้านสุขภาพมีความเหมาะสม/ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2.3.2 ด้านการมีการศึกษาที่ดี พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน ส่วนใหญ่ ควรให้เด็กได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน สอดคล้องกับคำกล่าวของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545 - 2549) กล่าวว่า ประชาชนพึงได้รับการที่ส่งเสริมและพัฒนาตนเองให้มี ความรู้ ทักษะตลอดจนปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อนำไปสู่ การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพต่อไป และแม้ว่าประชาชนจะมีข้อบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม หรือค่อยโอกาสทางการศึกษา ก็จะได้รับบริการการศึกษาพิเศษและจัดรูปแบบ การศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่มีข้อจำกัดเหล่านั้น ทั้งนี้ประชาชน ทุกคนต้องได้รับการศึกษาในระดับอย่างน้อยที่สุด คือการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5.2.3.3 ด้านการมีที่อยู่อาศัยที่ดี พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน ส่วนใหญ่ ควรมีการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับ ประชาชน สอดคล้องกับคำกล่าวของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545 - 2549) กล่าวว่า การที่ประชาชนมีที่อยู่อาศัยตามควรแก่อัตภาพ ช่วยเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตที่ดีในทำนองเดียวกัน ประชาชนทุกคนควรจะได้มีที่อยู่อาศัย ตามแต่กำลังความสามารถของ บุคคลที่จะได้มา อย่างน้อยที่สุดที่อยู่อาศัยต้องให้ความปลอดภัย ความมั่นคง อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่มีสภาพเสื่อมโทรม แออัด แวดล้อมด้วยมลพิษหรือเสี่ยงต่อภัยพิบัติ เสี่ยงต่อความเสื่อมเสียทั้ง ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

5.2.3.4 ด้านการมีงานทำและการมีรายได้ พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน ส่วนใหญ่ควรจัดให้มีตลาดรองรับสำหรับสินค้าในชุมชนหรือสินค้าท้องถิ่น สอดคล้องกับคำกล่าวของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545 - 2549) กล่าวว่า ประชาชนมีงานทำมีรายได้อย่างน้อยเพียงพอแก่การดำรงชีพงานที่ทำมีสวัสดิการที่ดี ประชาชนต้องได้รับความคุ้มครองจากหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กระบวนการและกลไกด้านแรงงานสัมพันธ์ต้องสามารถรองรับปัญหาและความต้องการของประชาชน

5.2.3.5 ด้านการบริการสังคมทั่วไป พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน ส่วนใหญ่ควรให้บริการหนังสือพิมพ์ให้กับที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

5.2.3.6 ด้านการมีกิจกรรมนันทนาการ พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคนส่วนใหญ่ควรจัดสถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้งประจำหมู่บ้านหรือชุมชน สอดคล้องกับคำกล่าวขององค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน (2554) ได้ดำเนินโครงการจัดการแข่งขันกีฬาประชาชนในระดับตำบล และมีการแข่งขันกีฬาร่วมกับหน่วยงานอื่นในเขตตำบล และร่วมกับตำบลอื่นๆ อันเป็นการเชื่อมประสานความสัมพันธ์กับพื้นที่อื่นมีการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์ทั้งภายในและภายนอกสำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน นอกจากนี้ มีโครงการศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเปิดวิสัยทัศน์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับกลับมาพัฒนาภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นต่อไป

5.2.3.7 ด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน ส่วนใหญ่ควรให้มีการช่วยเหลือบรรเทาปัญหาแก่ผู้ประสบภัยสาธารณภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงินซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของ คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545 - 2549) กล่าวว่า การดำเนินงานทั้งของรัฐและสังคมที่จะช่วยลดปัญหาความยากจนตลอดจนขจัดภัยพิบัติต่างๆ ฉะนั้นความมั่นคงทางสังคมจึงมีความหมายกว้างขวางกล่าวถึงมาตรการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเพื่อที่จะขจัดความยากจนและความเสี่ยงภัยต่างๆ โดยทั่วไปความมั่นคงทางสังคมจะครอบคลุมถึงการช่วยเหลือทางสังคมการประกันสังคมและการบริการสังคม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

5.3.1.1 การจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนของภารกิจ ถ่ายโอน หน่วยงานที่เป็นผู้ถ่ายโอนควรพิจารณาถึงความพร้อมของหน่วยงานที่รับการถ่ายโอนในด้านบุคลากรก่อนเป็นอันดับแรก เนื่องจากหน่วยงานผู้รับถ่ายโอนภารกิจยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม จึงควรมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมให้มีประสิทธิภาพ

5.3.1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคนควรมีแนวทางในการจัดสวัสดิการสังคมโดยเน้นด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสามปี และแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ซึ่งรูปแบบของโครงการหรือกิจกรรมควรจัดให้มีการช่วยเหลือบรรเทาปัญหาแก่ผู้ประสบภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือง่ายเป็นเงิน ซึ่งในแนวทางปฏิบัติแล้วถึงแม้จะภารกิจจะซ้ำซ้อนกับกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็เป็นองค์กรแรกที่สามารถเข้าให้การช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยได้ทันเหตุการณ์และรวดเร็วกว่าสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งต้องติดต่อประสานงานที่จุดเดียว คือในตัวจังหวัดเท่านั้นหากจะช่วยเหลือก็ไม่สามารถทำได้อย่างรวดเร็วเพราะระยะทางเป็นอุปสรรค ทำให้ไม่ทันต่อเหตุการณ์ความเดือดร้อนของประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติ ส่วนแนวทางในการจัดสวัสดิการสังคมในด้านอื่นๆ ได้แก่ ด้านกิจกรรมนันทนาการ ด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดีและด้านการมีการศึกษาที่ดี นั้นพบว่าความต้องการของประชาชนนั้นซ้ำซ้อนกับภารกิจของกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ หากองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคนจะจัดสวัสดิการสังคมในด้านดังกล่าวควรพิจารณาถึงความจำเป็นเร่งด่วนและงบประมาณเนื่องจากองค์กรดังกล่าวมีผู้รับผิดชอบหลักอยู่แล้ว ส่วนด้านการบริการสังคมทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลพังโคนก็ได้มีการจัดสวัสดิการสังคมในกิจกรรมการให้บริการหนังสือพิมพ์ในแต่ละหมู่บ้านอยู่แล้ว จึงควรเน้นด้านการเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายต่างๆ ที่เข้าใจง่ายสำหรับประชาชนมากกว่า ด้านการมีที่อยู่อาศัยที่ดีจากผลการศึกษาพบว่ามีความต้องการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชนแต่ในทางปฏิบัติองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคนต้องพิจารณาในแง่ของระเบียบกฎหมายตลอดจนอำนาจหน้าที่ว่าทำได้มากน้อยเพียงใด ส่วนด้านการมีงานทำและการมีรายได้ ควรจัดให้มีตลอดรองรับสำหรับสินค้าในชุมชนหรือสินค้าท้องถิ่นซึ่งเป็นโครงการที่สมควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งไม่เพียงแต่จะส่งเสริมให้ประชาชนให้มีช่องทาง

ในการหารายได้แล้วยังเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจตลอดจนมีการหมุนเวียนและกระจายรายได้เรียกได้ว่าเป็นแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมที่ยั่งยืน

5.4 ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน ในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาจากความคิดเห็นจากประชาชนผู้รับบริการเพียงฝ่ายเดียวจึงทำให้ได้ข้อมูลไม่รอบด้าน ควรจะศึกษาความคิดเห็นจากตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยจึงจะได้ข้อมูลจากทุกฝ่าย และในการสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเพียงหัวหน้าครัวเรือนเพียงกลุ่มเดียวจึงไม่ครอบคลุมในประชาชนกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้พิการ กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มวัยแรงงาน ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนแต่ละประเภทอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. พระราชบัญญัติการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ, 2546.
- _____. รายงานการศึกษาเรื่องทิศทางและรูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เทพเพ็ญวานิชย์, 2549.
- _____. แผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์แห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2545-2549). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ, 2549.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2537.
- _____. กฎหมายระเบียบและข้อบังคับสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น, 2538.
- เกรียงศักดิ์ หอนงาม. ความต้องการด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเพ็ญ อำเภอพะเยา จังหวัดอุดรธานี. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.
- ขวัญ สวงนเสริมศรี. แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบ พ.ศ. 2550 – 2554 : สรุปสาระสำคัญ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี้, 2549.
- คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ. “แผนปฏิบัติการพัฒนาระบบสวัสดิการสังคมเพื่อความมั่นคง พ.ศ. 2550-2554”, เอกสารเผยแพร่.
http://www.m-society.go.th/edoc_detail.php?edocid=120. กันยายน, 2550.
- จรัล ทองงาม บุญราศี วีระนาคินทร์ และวิมล กลางประพันธ์. สรุปรายงานกระบวนการการจัดสวัสดิการสังคมท้องถิ่นตำบลบ้านสหกรณ์ อำเภอมะออน จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : ศูนย์การจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในชุมชน, 2552.

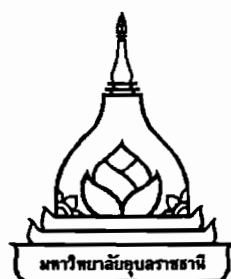
เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- จินตนา วงศ์เชื้อน. ความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้าน
สวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าอิสระ
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2553.
- เชิดชัย นพมณีจรัสเลิศ. “ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้บ่อยใน R2R”, บทความวิจัย. [http://hdl.handle.net/
123456789/3287](http://hdl.handle.net/123456789/3287). กรกฎาคม, 2554.
- ชาญวิทย์ บ่วงราบ. ความต้องการการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในตำบลเสาชงหิน อำเภอ
บางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนคร, 2551.
- ณรงค์ เพชรประเสริฐ. สวัสดิการสังคมฉบับชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์
การเมืองคณะเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- ทัศนีย์ ลักษณ์าภิชนัชช. การใช้ทรัพยากรในงานสวัสดิการสังคม. กรุงเทพฯ : สมชายการพิมพ์,
2545.
- พิมพ์มล พลเวียง. “สรุปผลการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาอุปสรรคในการจัดสวัสดิการสังคมท้องถิ่น”,
เอกสารวิชาการ. [http://www.m-society.go.th/edoc_
detail.php?edocid=357](http://www.m-society.go.th/edoc_detail.php?edocid=357).
ตุลาคม, 2550.
- ยุพา วงศ์ไชย. ทฤษฎีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : เอส ดับลิว
คอนซัล แแทนท์, 2534.
- ระพีพรรณ คำหอม. สวัสดิการกับสังคมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท พริกหวาน
กราฟฟิค จำกัด, 2549.
- ระพีพรรณ คำหอม และคณะ. ทิศทางและรูปแบบการจัดสวัสดิการสังคม ของประเทศไทย.
สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2547.
- วันทนีษ์ วาสิกะสิน. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- ศรีทับทิม พานิชพันธ์. ความรู้ทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สุกฤตา มยุรากร. รูปแบบการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคอก อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.
- อภิเชต ผัดวงศ์. “ท้องถิ่นกับงานสวัสดิการสังคม”, อีสานทัศน์. <http://www.esaanvoice.net/esanvoice/know/showart.php>. กุมภาพันธ์, 2553.
- อภิญา เวชชัย และกิติพัฒน์ นนทปีทมะกุล. การพัฒนาระบบสวัสดิการสำหรับคนจนและคนด้อยโอกาส : กลุ่มคนจนผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเสี่ยงที่ประสบปัญหาทางสังคม. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- อารียา แก้วเกตุ. แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุของ อบต.เนินทราย อำเภอเมืองจังหวัดตราด. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาคู จังหวัดอุบลราชธานี”

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ (Independent Study) หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาคู จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาคู จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการสังคมของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาคู จังหวัดอุบลราชธานี

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้จะเก็บเป็นความลับ และนำไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น ดังนั้น เพื่อความสมบูรณ์ของผลงานการวิจัย จึงขอความกรุณาท่านให้ข้อมูลตามความเป็นจริง โดยท่านไม่ต้องระบุชื่อและที่อยู่ของท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่ได้ให้ข้อมูลมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

จุฑารัช จักรศรี

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดเลือกคำตอบที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องว่าง (.....)

1. เพศ

(.....) ชาย (.....) หญิง

2. อายุ (.....) น้อยกว่า 30 ปี (.....) 30-40 ปี

(.....) 41-50 ปี (.....) 51-60

(.....) 60 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพ

(.....) โสด (.....) สมรส

(.....) หย่าร้าง (.....) หม้าย

4. ระดับการศึกษา

(.....) ไม่ได้รับการศึกษา (.....) ประถมศึกษา

(.....) ม.3 หรือเทียบเท่า (.....) ม.6 หรือเทียบเท่า

(.....) อนุปริญญา (.....) ปริญญาตรี

(.....) สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

(.....) ค้าขาย (.....) เกษตรกร

(.....) รับจ้างทั่วไป (.....) ลูกจ้างบริษัทเอกชน/ร้านค้า

(.....) ธุรกิจส่วนตัว (.....) อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. รายได้

(.....) ต่ำกว่า 5,001 บาท (.....) 5,001-10,000 บาท

(.....) 10,001- 15,000 บาท (.....) 15,001 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 สภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล
จังหวัดอุบลราชธานี

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	สภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน	จัด	ไม่จัด
	ด้านที่ 1 การมีสุขภาพอนามัยที่ดี		
1.	การตรวจสุขภาพประจำปี		
2.	การสนับสนุนกิจกรรมออกกำลังกาย / จัดหาเครื่องมือเวชภัณฑ์ให้กับ อสม.		
3.	การฝึกอบรมด้านสุขภาพหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการมีสุขภาพอนามัยที่ดี		
4.	การจัดให้มีตลาดสะอาดและร้านอาหารปลอดภัย		
5.	การจัดที่รองรับขยะและจัดเก็บขยะจากบ้านเรือนและตลาด		
	ด้านที่ 2 การมีการศึกษาที่ดี		
1	การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพให้กับเยาวชน		
2	การให้ทุนการศึกษาให้เด็กที่สมควรได้รับ โอกาสทุกคน		
3	การเพิ่มปริมาณนมให้เพียงพอกับความจำวนนักเรียนและควบคุมคุณภาพ		
4	การเพิ่มปริมาณอาหารกลางวันให้เพียงพอแก่นักเรียนทุกคน		
5	เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน		
	ด้านที่ 3 การมีที่อยู่อาศัยที่ดี		
1	การจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชน		
2	การจัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อสวัสดิการที่อยู่อาศัย เช่น สร้างหรือปรับปรุงบ้าน		
3	การตรวจสอบดูแลการก่อสร้างที่อยู่อาศัยของประชาชนให้มีความปลอดภัย ถูกหลักทางวิศวกรรม		
4	การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างราคาข่อมเขาในชุมชนตามความต้องการ ของประชาชน		
5	การจัดให้มีบ้านพักสำหรับคนชราและคนพิการและเด็กกำพร้า		

ตอนที่ 2 สภาพการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังโคน อำเภอนาตาล
จังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อที่	การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน	จัด	ไม่จัด
	ด้านที่ 4 การมีงานทำและการมีรายได้		
1	การจัดฝึกอบรมพัฒนาทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง		
2	การกู้ยืมเพื่อการไปลงทุนประกอบอาชีพแบบ ไม่มีดอกเบี้ยหรือดอกเบี้ยต่ำ		
3	การเพิ่มเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุและผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์		
4	การส่งเสริมกลุ่มอาชีพและกลุ่มออมทรัพย์ต่าง ๆ		
5	การจัดให้มีตลาดรองรับสำหรับสินค้าในชุมชนหรือสินค้าท้องถิ่น		
	ด้านที่ 5 การบริการสังคมทั่วไป		
1	การจัดงานฌาปนกิจสงเคราะห์สำหรับผู้ยากไร้		
2	การเผยแพร่ความรู้ ด้านกฎหมายต่าง ๆ ที่เข้าใจอย่างง่ายให้แก่ประชาชน		
3	การก่อสร้าง/ซ่อมแซม/ปรับปรุงบริการสาธารณูปโภค ถนน ไฟฟ้า ประปา		
4	การบริการหนังสือพิมพ์ให้กับที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน		
5	การช่วยเหลือด้านการเงินหรือสิ่งของให้กับผู้มีรายได้น้อย		
	ด้านที่ 6 การมีกิจกรรมนันทนาการ		
1	การจัดสถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้งประจำหมู่บ้านหรือชุมชน		
2	การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ในการเล่นกีฬาในแต่ละหมู่บ้าน		
3	การมีเครื่องเล่นเพื่อเสริมทักษะสำหรับเด็กเล่นของหมู่บ้าน		
4	การจัดการแข่งขันกีฬาภายในชุมชนหรือท้องถิ่น		
5	การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม		
	ด้านที่ 7 ความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน		
1	การประกันสังคมกรณีเกิดการว่างงาน		
2	การมีทีมป้องกันภัยเกี่ยวกับยาเสพติด		
3	การควบคุมตรวจสอบการเปิดปิดสถานบริการและกำหนดอายุผู้เข้าใช้บริการอย่างเข้มงวด		
4	การช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่ง ด้านการเงินหรือสิ่งของ		
5	การช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน		

ตอนที่ 3 สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล
จังหวัดอุบลราชธานี

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

สภาพปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน	ระดับสภาพปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1) ด้านองค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน					
1.1 งบประมาณที่ได้รับจัดสรรให้ไม่เพียงพอ					
1.2 บุคลากรที่ถูกมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้และทักษะในการทำงานด้านสวัสดิการสังคม					
1.3 บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่					
1.4 แนวทางในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมยังไม่ชัดเจน					
1.5 การปฏิบัติงานมีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น					
1.6 ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในงานจัดสวัสดิการสังคม					
1.7 อื่น ๆ.....					
2) ด้านประชาชน					
2.1 ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในสิทธิและการได้รับสวัสดิการสังคม					
2.2 ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการจัดสวัสดิการสังคม					
2.3 ประชาชนได้รับบริการสวัสดิการสังคมไม่ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง					
2.4 ประชาชนไม่ให้ความสำคัญต่อการจัดสวัสดิการสังคม					
2.5 ผู้นำแต่ละชุมชนขาดความเข้าใจในบทบาทภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น					
2.6 อื่น ๆ					

ตอนที่ 4 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล
จังหวัดอุบลราชธานี

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	1. การมีสุขภาพอนามัยที่ดี					
1.	ควรมีการจัดบริการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					
2.	ควรมีการสนับสนุนกิจกรรมออกกำลังกาย หรือจัดหา เครื่องมือเวชภัณฑ์ให้แก่ อสม.					
3.	ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านสุขภาพหรือ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการมีสุขภาพอนามัยที่ดี					
4.	ควรจัดให้มีตลาดที่สะอาดและร้านอาหารที่ปลอดภัย					
5.	ควรจัดที่รองรับขยะและจัดเก็บขยะจากบ้านเรือนและ ตลาด					
6	อื่น ๆ (ระบุ).....					
	2. การมีการศึกษาที่ดี					
1	ควรจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพให้กับเยาวชน					
2	ควรจัดให้มีทุนการศึกษาให้เด็กที่สมควรได้รับ โอกาส ทุกคน					
3	ควรเพิ่มปริมาณมาให้เพียงพอกับความจำนวน นักเรียนและควบคุมคุณภาพ					
4	ควรเพิ่มปริมาณอาหารกลางวันให้เพียงพอแก่นักเรียน ทุกคน					
5	ควรให้เด็กได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน					

ตอนที่ 4 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล
จังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	3. การมีที่อยู่อาศัยที่ดี					
1	ควรให้มีการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชน					
2	ควรให้มีกองทุนกู้ยืมเพื่อสวัสดิการที่อยู่อาศัย เช่น สร้างบ้านหรือซ่อมแซมปรับปรุงบ้าน					
3	ควรให้มีการตรวจสอบดูแลการก่อสร้างที่อยู่อาศัยให้ มีความปลอดภัยถูกต้องหลักทางวิศวกรรม					
4	ควรให้มีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างราคา ย่อมเยาในชุมชน					
5	ควรจัดให้มีบ้านพักสำหรับคนชราและคนพิการและ เด็กกำพร้า					
6	อื่น ๆ (ระบุ).....					
	4. การมีงานทำและการมีรายได้					
1	ควรให้มีการจัดอบรมพัฒนาทักษะอาชีพอย่าง ต่อเนื่อง					
2	ควรให้มีเงินกู้ยืมเพื่อการไปลงทุนประกอบอาชีพ แบบไม่มีดอกเบี้ยหรือดอกเบี้ยต่ำ					
3	ควรเพิ่มเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุและผู้พิการและ ผู้ป่วยเอดส์					
4	ควรมีการส่งเสริมกลุ่มอาชีพและกลุ่มออมทรัพย์ต่าง ๆ					
5	ควรจัดให้มีตลาดรองรับสำหรับสินค้าในชุมชนหรือ สินค้าท้องถิ่น					
6	อื่น ๆ (ระบุ).....					

ตอนที่ 4 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาดาล
จังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังเคน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5. ด้านการบริการสังคมทั่วไป					
1	ควรมีการจัดงานฌาปนกิจสงเคราะห์สำหรับผู้ยากไร้					
2	ควรมีการเผยแพร่ความรู้ ด้านกฎหมายต่าง ๆ ที่เข้าใจ อย่างง่ายให้แก่ประชาชน					
3	ควรมีการสร้าง/ซ่อมแซม/ปรับปรุงบริการ สาธารณสุข โภค ดนн ไฟฟ้า ประปา					
4	ควรให้บริการหนังสือพิมพ์ให้กับที่อ่านหนังสือ ประจำหมู่บ้าน					
5	ควรช่วยเหลือด้านการเงินหรือสิ่งของให้กับผู้มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่ง และ ผู้ประสบปัญหาทางสังคม กรณีฉุกเฉิน					
6	อื่น ๆ (ระบุ).....					
	6. การมีกิจกรรมนันทนาการ					
1	ควรจัดสถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้งประจำหมู่บ้าน หรือชุมชน					
2	ควรมีการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ในการเล่นกีฬา ในแต่ละหมู่บ้าน					
3	ควรมีเครื่องเล่นเพื่อเสริมทักษะสำหรับเด็กเล่น ของหมู่บ้าน					
4	การจัดการแข่งขันกีฬาภายในชุมชนหรือท้องถิ่น					
5	ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม					
6	อื่น ๆ (ระบุ).....					

ตอนที่ 4 แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังโคน อำเภอนาดูน
จังหวัดอุบลราชธานี (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	7. ด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
1	ท่านต้องการจัดให้มีประกันสังคมกรณีเกิดการว่างงาน					
2	ควรจัดให้มีทีมป้องกันภัยเกี่ยวกับยาเสพติด					
3	ควรมีการควบคุมตรวจสอบการเปิดปิดสถานบริการและกำหนดอายุผู้เข้าใช้บริการอย่างเข้มงวด					
4	ควรมีการช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่พึ่งและผู้ประสบปัญหาทางสังคมกรณีฉุกเฉิน ด้านการเงิน หรือสิ่งของ					
5	ควรให้มีการช่วยเหลือบรรเทาปัญหาแก่ผู้ประสบภัย โดยให้การช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงิน					
6	อื่น ๆ (ระบุ).....					

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชนในเขตตำบลพังเคน
อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี

ข้อเสนอแนะทางการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับประชาชน ในเขตตำบลพังเคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี	
1	ด้านการมีสุขภาพอนามัย
2	ด้านการมีการศึกษา
3	ด้านการมีที่อยู่อาศัย
4	ด้านการมีงานทำและการมีรายได้
5	ด้านการบริการสังคมทั่วไป
6	ด้านนันทนาการ
7	ด้านความมั่นคงและปลอดภัยใน ในชีวิตและทรัพย์สิน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางจุฑารัช จักรศรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2535 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2539 บริหารธุรกิจบัณฑิต (การตลาด) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2549 ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน 3 องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน	ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน 5 องค์การบริหารส่วนตำบลพังโคน อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี